

بزشکیان در پیام تبریک روز خبرنگار: جوهره خبرنگاری در همزیستی با مردم و درک عمیق دغدغه‌های آنان نهفته است

دولت چهاردهم با درک عمیق جایگاه رفیع رسانه‌ها از تمامی ظرفیت‌ها در جهت صیانت از حقوق ایشان بهره خواهد گرفت. اینجانب ضمن تبریک روز خبرنگار به تمامی خبرنگاران گرانقدر میهن عزیزمان، این اطمینان را می‌دهم که دولت چهاردهم با درک عمیق جایگاه رفیع رسانه‌ها و خبرنگاران و بهره‌گیری از تمامی ظرفیت‌ها در جهت صیانت از حقوق ایشان، در راستای ترمیم پیوند دولت و ملت و ایجاد همبستگی ملی، از هیچ کوششی فروگذار نخواهد کرد. ادامه در صفحه ۶

همزیستی

یکشنبه ۲۸ مرداد ۱۴۰۳ / شماره ۲۲ / Aug 18, 2024 HAMZISITV07

مهم ترین مشکلات رسانه ای دولت بزشکیان چیست؟

«تیم اطلاع رسانی دولت باید در مرحله نخست، نگاه صحیح و مدرن به مقوله رسانه، اطلاع رسانی و روابط عمومی داشته باشد. دولت نمی تواند و نباید جای رسانه ها را بگیرد حتی اگر هزار رسانه داشته باشد. دولت در مقام پاسخگویی است و رسانه ها در مقام انتقاد و مطالبه گری و بازخواست. تیم اطلاع رسانی دولت باید نگاه به دور از تبلیغات به رسانه های زیرمجموعه دولت داشته باشد و جایگاه خود را صرفا اطلاع رسانی سریع، صحیح و دقیق بر پایه استقلال و بی طرفی بداند.»
رضا غیبشاهی کارشناس رسانه و مدیرمسئول مجله «مطالعات روزنامه نگاری جدید» با بیان این مطلب به شفقنا رسانه می گوید:
ادامه در صفحه ۲

معتبرترین جایزه روزنامه نگاری در آمریکا ⑥

گفت و گوی مدیرمسئول و سردبیر ماهنامه «ترکمن دیار» با تاج محمد کاظمی
روزنامه نگار پیشکسوت ترکمن گلستانی و مدیرمسئول «همزیستی»

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیسی شده اند

- * نظارت بر عملکرد قدرت، بخشی از وظیفه یا رسالت یک روزنامه نگار است و بخش مکمل آن طرح یا انعکاس آزادانه و بدون سانسور نتیجه نظارتش در رسانه اش است
- * حرفه خبرنگاری هر نوع تعصب را بر نمی تابد، یک خبرنگار حرفه ای هرگز درنگاشتن خبر، گزارش، مقاله، تفسیر و تحلیل از جنسیت، قومیت، ملیت، مذهب، دین و گرایش سیاسی افراد تاثیر نمی پذیرد
- * روزنامه نگاری که چشمش به دست قدرت باشد، معلوم است که از هرگونه قدرت تهی خواهد بود و هیچکس از او و رسانه اش حساب نخواهد برد
- * مدیریت رسانه ها در جامعه ما دست روزنامه نگاران خردگرا نیست و قاعدتا روزنامه نگاران به رغم خردگرا بودن چندان نقشی در تعیین مسیر حرکت رسانه ها ندارند، گرچه تاثیر مثبت خود را می گذارند
- * وقتی عقلانیت، تخصص و تجربه در روزنامه نگاری جای خود را به تعصب در عقیده و تعهد به این عقیده بدهد، فضای کار نیز مملو از احساسات ایدئولوژیکی می شود
- * تاریخ مطبوعات ما از گذشته تا حالا تاریخ ریج و زندان و تبعید بوده است، چرا که ماهیت مطبوعات، آگاهی بخشی آن است و آگاهی همیشه دشمنان خاص خودش را دارد

مدیرمسئول هفته نامه سراسری همزیستی و پایگاه خبری همزیستی نیز در یک گفت و گوی مفصل با لطیف ایزدی مدیرمسئول و عظیم قرنجیک سردبیر ماهنامه «ترکمن دیار» به مناسبت روز خبرنگار مباحث مختلف مطبوعات، روزنامه نگاری و مسائل و مشکلات خبرنگاران را تشریح کرد و به پرسش های این دو فعال رسانه ای ترکمن استان گلستان پاسخ داد. تاج محمد کاظمی در این گفت و گو با انتقاد از حکومتی و دولتی شدن مطبوعات در ایران گفت: برخلاف اکثریت قریب به اتفاق کشورهای دنیا، در کشور ما مطبوعات نه در کنار قدرت، بلکه در دل قدرت تعریف می شود. به گفته این روزنامه نگار پیشکسوت ترکمن گلستانی مطبوعات ذاتا باید مستقل و آزاد باشند تا رسالت اصلی خود را که نظارت بر قدرت و نقد عملکرد آن است، به خوبی و بموقع انجام دهند. مشروح این گفت و گو را در صفحات داخلی این شماره همزیستی بخوانید.

فرقانی خواستار شد رسمیت یافتن استقلال حرفه روزنامه نگاری

بهترین هدیه روز خبرنگار، ایجاد و تضمین فضای مطلوب فعالیت های آزاد رسانه ای در چارچوب قانون و به رسمیت شناخته شدن استقلال ② حرفه روزنامه نگاری است.

عبدی: ریشه و بنیان همه فسادها و ناترازی های کشور در ناترازی رسانه است

عباس عبدی با انتقاد از ناترازی رسانه گفت: ۳۰ سال است تلویزیون را روشن نکردم و چیزی را هم از دست ندادام. ③

مهم ترین مشکلات رسانه ای دولت پزشکیان چیست؟

ادامه از صفحه اول

مهم ترین چالش در مقابل دولت پزشکیان در حوزه اطلاع رسانی و رسانه را می توان در چند بخش توضیح داد: اول: فعالیت غیرحرفه ای، انحصاری و سوگیرانه صداوسیما و خبرگزاری ارگان های خارج از دولت. دوم: ضعف و ناکارآمدی بخش های اطلاع رسانی و روابط عمومی در بخش های مختلف دولت. سوم: فعالیت غیرحرفه ای و تبلیغاتی رسانه های زیرمجموعه دولت. چهارم: ضعف و کمبود شدید رسانه های حرفه ای، قدرتمند و مستقل بخش خصوصی و روزنامه نگاران مستقل حرفه ای.

او توضیح می دهد: در بخش اول باید گفت ایران جزء معدود کشورهای جهان است که رادیو تلویزیون خصوصی ندارد. همزمان رادیو تلویزیون موجود یعنی صداوسیما، زیرمجموعه دولت یا بخش عمومی نیست و در بخش خبر و اطلاع رسانی، عملکرد یک طرفه و غیرحرفه ای دارد. علاوه بر این، در خارج از مجموعه دولت، با شمار زیادی از خبرگزاری های ارگانی روبه رو هستیم که نه تنها در وابستگی آنها به نهادهای بالادستی و تامین مالی ابهام وجود دارد، بلکه مسوولیت پذیری و تعهد به رعایت موارد حرفه ای در فعالیت اطلاع رسانی ندارند. مجموعه عملکرد آنها فضای اطلاع رسانی در ایران را معشوش و آسیب پذیر می کند.

نگاه صحیح به اطلاع رسانی و روابط عمومی در مجموعه دولت وجود ندارد

این فعال رسانه ای با انتقاد به عملکرد رسانه های دولتی می گوید: همزمان، مجموعه ریاست جمهوری، دولت و زیرمجموعه های آن از بالاترین تا پایین ترین سطح، از واحدهای قدرتمند اطلاع رسانی و روابط عمومی برخوردار نیستند. این واحدها به صورت ضعیف، غیرحرفه ای، جزیره ای و سلیقه ای فعالیت می کنند و این موضوع موجب آسیب ها و مشکلاتی زیادی می شود.

ضمن اینکه نگاه صحیح و یکپارچه ای به اطلاع رسانی و روابط عمومی در مجموعه دولت وجود ندارد و هر کس از درپچه نگاه خود به این موضوع می نگرد. نگاه غالب هم همان نگاهی است که برای دهه های طولانی در سیستم وجود دارد و باقی مانده است. یعنی، دفاع چشم بسته از دولت و مسوولان دولت در هر شرایطی، سکوت طولانی در برابر اتفاقات و حوادث نیازمند واکنش، اطلاع رسانی و برخورد واکنشی و تاخیری، انتشار اطلاعات ناراست و حتی گمراه کننده یا ناشفاف، عدم انتشار سریع اطلاعات واقعی و دقیق درباره موضوعات مهم مورد پیگیری رسانه ها، کارشناسان و افکار عمومی، عدم ارسال فوری اطلاعات واقعی و دقیق برای مقامات و مسوولان... ادامه در صفحه ۳

گفت و گوی مدیرمسئول و سردبیر ماهنامه «ترکمن دیار» با تاج محمد کاظمی روزنامه نگار پیشکسوت ترکمن گلستانی

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیس شده اند

خانه مطبوعات در اعتلای نشریات، بویژه حرفه روزنامه نگاری و خبرنگاری و... چه نقشی می تواند داشته باشد؟ آیا نیاز به نشریات مستقل باشد؟

به نظر شما این سندیکا می تواند قدم های موثر تری در رفع مشکلات این صنف به عنوان مدافع برحق مخاطبان (مردم) که صدایشان شنیده نمی شود، بردارد؟ به زعم ما، سندیکاها و تشکلات صنفی و... نه تنها مکانی برای تبادل تجربیات و اطلاعات همگان است، بلکه می تواند با تشکیل جلسات مستمر ماهانه، انتقال تجربیات صورت گرفته و احتمالات انتقادات سازنده مطرح شده بستری برای ارائه پیشنهادات و راهنمایی ها و راهگشایی هایی ارزنده باشد. نظرتان در این خصوص چیست؟

قبل از هر چیز بهتر است اول ببینیم این «خانه مطبوعات» که شما درباره نقش آن سؤال می کنید چیست و چگونه در عرصه مطبوعات کشورمان پیدا شده است، به عبارت دیگر بررسی کنیم که این تشکل یا نهاد یا سازمان غیردولتی، جایگاه و ساختارش در چه حدی است که بتواند نقشی در توسعه و به قول شما اعتلای مطبوعات ایفا کند.

من به شخصه معتقدم ایجاد خانه مطبوعات در کشورمان مانند بسیاری از نهادها و تشکل های دیگر در سایر عرصه ها، حاصل تفکری کاملاً حکومتی و دولتی است که برخلاف اکثریت قریب به اتفاق کشورهای دنیا، مطبوعات را نه در کنار قدرت بلکه در دل قدرت تعریف می کند. یعنی مطبوعات که ذاتاً باید مستقل و آزاد باشند تا رسالت اصلی خود را که نظارت بر قدرت و نقد عملکرد آن است، به خوبی و بموقع انجام دهند، از دیدگاه این تفکر باید بخشی از این قدرت باشد و در راستای تقویت آن توسعه یابد!

این تفکر برای رسیدن به اهدافش از همان اول، مطبوعات را با کمک مجلس قانونا در اختیار دولت قرار داد و برخلاف روال معمول در اکثریت قریب به اتفاق کشورهای دنیا، انتشار مطبوعات را منوط به اخذ مجوز از یک هیات حکومتی و دولتی کرد، در صورتی که در دنیا اینگونه نیست و شما می توانی با ثبت رسمی نشریه خود مانند اینکه شرکتی را می خواهید ثبت کنید، شروع به انتشار نشریه خود می کنید و البته در قبال محتوای آن در برابر قانون باید پاسخگو باشید.

من نمی خواهم وارد جزئیات تبعات و پیامدهای ناگوار حکومتی و دولتی شدن مطبوعات شوم که چگونه جایگاه و شان حرفه روزنامه نگاری را به پایین ترین سطح تنزل داد و مطبوعات را که در دنیا به درستی به عنوان رکن چهارم دموکراسی شناخته می شود، کاملاً از کارکرد ذاتی اش خالی کرد.

طبیعی است در چنین شرایطی و با حاکمیت چنین تفکری در عرصه مطبوعات، هرگونه

ایجاد خانه مطبوعات در کشورمان مانند بسیاری از نهادها و تشکل های دیگر در سایر عرصه ها، حاصل تفکری کاملاً حکومتی و دولتی است که برخلاف اکثریت قریب به اتفاق کشورهای دنیا، مطبوعات را نه در کنار قدرت، بلکه در دل قدرت تعریف می کند

نهاد و تشکل مطبوعاتی از جمله خانه مطبوعات هم که اتفاقاً در تشکیل آن دولت از طریق وزارت ارشاد نقش محوری دارد، برای توسعه مطبوعات محلی از اعراب نخواهد داشت، چرا که مطبوعاتی که مدیرمسئول، سردبیر، خبرنگار و مسئول نمایندگی آنها در هیات مدیره آن عضو می شوند فاقد استقلال هستند و بطور طبیعی این افراد نیز شق القمر که نمی توانند بکنند! به همین خاطر شما می بینید که بزرگ ترین مباحث و چالش های خانه های مطبوعات فعلی، تسهیلات بانکی ارزان قیمت، توزیع کارت های هدیه، دادن بیانیه های حکومتی و دعوت از خبرنگاران برای پیوستن به کمپین های سفارشی است. البته در مقطعی از تاریخ و با توجه به نوع سیاست های دولت وقت، خانه های مطبوعات تحرکات سیاسی و صنفی هم از خود بروز می دهند که بیشتر مقطعی و فصلی است و با تغییر دولت ها فروکش می کند.

بنا براین، خانه مطبوعات با این ساختار فعلی مطبوعات، به قول معروف، ره به جایی نخواهد برد! اما اینکه می فرمایید «آیا نیاز به سندیکایی خاص احساس نمی شود تا مدافع صنف خبرنگاران و نشریات مستقل باشد.....» اتفاقاً شما در سؤال تان درست به هدف زدید، یعنی در هر صنفی از جمله مطبوعات باید سندیکا تشکیل شود، تعریف سندیکا یا اتحادیه یا اتحادیه صنفی عبارت است از: «یک تشکیلات خودگردان از افراد، بنگاه های اقتصادی، شرکت ها یا افراد حقوقی است که برای ارتقاء منافع می کنند که در آن سهم هستند، تلاش می کنند. در اکثر موارد، هدف این تشکل ها این است که سود اقتصادی خود را به حداکثر برسانند».

با این تفاسیل، مطبوعات نیز به عنوان یک صنف از این تعریف نمی تواند جدا باشد، البته همانطور که پیش تر گفتم تفکر حکومتی و دولتی کردن مطبوعات، متأسفانه قرائت خود را بر مطبوعات کشور حاکم و با تاسیس بنگاه های بزرگ مطبوعاتی وابسته به حکومت، دولت و نهادهای عمومی همه امکانات، هم نرم افزاری و هم سخت افزاری، را در عرصه مطبوعات قبضه کرد و طبیعی است در چنین شرایطی حرف چند روزنامه بزرگ نسبتاً خصوصی پایتخت و هزاران نشریه قد و نیمقد ضعیف در شهرستان ها هم که در یک رقابت نابرابر با غول های مطبوعات حکومتی و دولتی صرفاً برای بقا تلاش می کنند، برای تشکیل یک سندیکا واقعی ره به جایی نخواهد برد.

در تمام دنیا مطبوعات برای خودشان سندیکا دارند و دولت نه تنها در کار آنها دخالت نمی کند بلکه اساساً توان دخالت ندارد، چرا که ساختار مطبوعات کاملاً خصوصی و مستقل است و از نظر اقتصادی نیز وابسته به دولت یا نهادهای عمومی مانند شهرداری ها نیستند، بلکه مانند یک بنگاه اقتصادی در یک فضای رقابتی سالم فعالیت می کنند و دولت می داند که ورود به حریم مطبوعات و دخالت در امور آنها همان و کله با شدن همان!! می این معنی که چون دولت ها از دل پارلمان (مجلس) های منتخب مردم شکل می گیرند و بقای پارلمان ها هم به شدت به افکار عمومی وابسته است، بنابراین مطبوعات به عنوان نماینده افکار عمومی برای پارلمان بسیار حیاتی است..... ادامه در صفحه ۳

فرقانی خواستار شد رسمیت یافتن استقلال حرفه روزنامه نگاری

ادامه از صفحه اول

فرقانی در بیان بهترین هدیه به جامعه خبرنگاری و روزنامه نگاری کشور می گوید: بهترین هدیه این است که یک قانون جامع رسانه ای تصویب شود که در آن اول: حقوق حرفه ای روزنامه نگاران و دوم استقلال حرفه روزنامه نگاری به رسمیت شناخته شود. علاوه بر آن شرایط و فضای مطلوب فعالیت های آزاد رسانه ای در چارچوب قانون تضمین و ایجاد شود و همه به آن تمکین کنند.

دکتر محمد مهدی فرقانی، استاد روزنامه نگاری و ارتباطات ضمن تبریک فرا رسیدن روز خبرنگار به شفقنا رسانه می گوید: روز واقعی خبرنگار آن روزی است که ما بتوانیم حقوق حرفه ای روزنامه نگارانمان را در چارچوب قانون جامه عمل بپوشانیم. استقلال حرفه ای رسانه هایمان تامین و تضمین شود و روزنامه نگاران ما آزادی عمل لازم را در یک فضای مطلوب اجتماعی برای انجام مسوولیت ها و وظایف حرفه ایشان داشته باشند.

او در بیان بهترین هدیه دولت، مجلس و قوه قضاییه به جامعه خبرنگاری و روزنامه نگاری می گوید: بهترین هدیه دستگاه های رسمی به روزنامه نگاران این است، یک قانون جامع رسانه ای را تصویب کنند و در آن نکاتی که در ادامه ذکر می کنم دیده شده باشد نه خط و نشان کشیدن برای روزنامه نگاران و رسانه ها. او ادامه می دهد: اولین قانون مطبوعاتمان را بلافاصله بعد از انقلاب مشروطه به اقتباس از اولین قانون مطبوعات فرانسه نوشتیم. اولین قانون مطبوعات فرانسه ۱۸۸۱ تصویب شد و ما سال ۱۹۰۶ شاهد انقلاب مشروطه بودیم که قانون مطبوعات را هم در سال بعد نوشتیم. در سال ۱۹۳۵ اولین قانون حمایت از حقوق حرفه ای روزنامه نگاران در فرانسه به تصویب پارلمان رسید ولی ما هیچگاه آن قانون را اقتباس نکردیم. چرا؟ چون حکومت ها دوست نداشتند که روزنامه نگاران صاحب حقوق قانونی، امنیت شغلی و حق نقد و نظارت اجتماعی باشند. البته در کنار حقوق حرفه ای، مسوولیت اجتماعی هم دارند. یعنی باید پاسخگوی عملکرد خودشان هم باشند و در قبال مسائل و منافع عمومی احساس مسوولیت داشته باشند.

فرقانی به بیان مواردی می پردازد که باید در قانون جامع رسانه ای لحاظ شده باشند و می گوید: در این قانون جامع باید اول: حقوق حرفه ای روزنامه نگاران و دوم استقلال حرفه روزنامه نگاری به رسمیت شناخته شود. علاوه بر آن شرایط ورود به این حرفه، نظام اقتصادی مطبوعات و رسانه ها، استقلالشان از دولت به مفهوم عام و... باید به رسمیت شناخته شود. فرقانی در بیان مشکل حرفه روزنامه نگاری در کشور می گوید: مشکل حرفه روزنامه نگاری ما اول: فرهنگی و دوم: ابزاری و حقوقی است. مشکل فرهنگی این است که خیلی ها نمی خواهند یا نمی توانند باور کنند که رسانه ها و روزنامه نگاران حقوقی دارند و این حقوق برای تضمین وجود یک حکومت سالم و کارآمد باید تامین شود چون در غیر این صورت ضرب خطا و فساد در ساختار دولت افزایش پیدا می کند.

او ادامه می دهد: مشکل دوم خلاء قانونی است. ما تنها قانونی که بعد از مشروطه تاکنون داشتیم، قانون مطبوعات است که همه کم و بیش از جزئیات آن آگاه هستند و همواره بنیادهای آن به جای پایدها بیشتر می شود. در قانون مطبوعات و از روزنامه نگار نداریم و در آن چیزی به نام بحث حقوق مطبوعات مطرح است نه حقوق روزنامه نگار. فرقانی تاکید می کند: جامعه رسانه ای ما چیزی فراتر از حقوق قانونی خود را نمی خواهد. حق برخورداری از آزادی های مشروع برای انجام وظایف حرفه ای، حق داشتن امنیت شغلی، استقلال حرفه ای و در کنار آن به رسمیت شناخته شدن انجمن ها و تشکل های صنفی، بحث آموزش روزنامه نگاری، تدوین یک مرامنامه اخلاقی به وسیله اعضای این حرفه نه دولت یا مجلس و... علاوه بر آن ما نیاز داریم تا به کل جرایم مطبوعاتی، مطابق با قانونی اساسی رسیدگی شود نه مطابق با آنچه در سال ۱۳۷۹ در اصلاحیه قانون مطبوعات آمد و بعد تعریفی که مسئولان قضایی وقت از جرایم مطبوعاتی کردند. بنابراین بهترین هدیه به جامعه روزنامه نگاری کشور این است که شرایط و فضای مطلوب فعالیت های آزاد رسانه ای در چارچوب قانون تضمین و ایجاد شود و همه به آن تمکین کنند.

مهم ترین مشکلات رسانه ای

دولت یزشکیان چیست؟

ادامه از صفحه ۲

با هدف تحلیل و تصمیم گیری صحیح آنها. **ضعف رسانه های حرفه ای بخش خصوصی و کمبود روزنامه نگاران مستقل حرفه ای** او توضیح می دهد: بخش سوم هم مربوط به رسانه های زیرمجموعه دولت است.

یعنی ایرنا (خبرگزاری جمهوری اسلامی)، موسسه ایران و نشریات زیرمجموعه آن به ویژه روزنامه ایران، خبرگزاری ایسنا زیرمجموعه جهاد دانشگاهی، خبرگزاری برنا زیرمجموعه وزارت ورزش و جوانان و روزنامه شهروند زیرمجموعه هلال احمر. این رسانه ها باید به جای فعالیت ارگان و تبلیغاتی برای دولت یعنی آنچه تاکنون وجود داشته است به فعالیت حرفه ای، بی طرفانه و مستقل و عمومی روی آورند. اگر این رسانه ها بخواهند به مانند گذشته همچنان به جای اطلاع رسانی عمومی و حرفه ای و بی طرفانه، فعالیت تبلیغاتی برای دولت داشته باشند، حتماً مجموعه دولت را در تحلیل و تصمیم گیری صحیح دچار مشکل می کنند. چرا که نه تنها راه هر گونه عقب نشینی صحیح را می بندند، بلکه با دفاع ناصحیح و انتشار اطلاعات نادرست یا گمراه کننده، مسوولان دولت را به تحلیل و واکنش و تصمیم گیری غلط سوق داده و آنها را در مسیر پراسپیو و پرهزینه قرار می دهند. در کنار همه این موارد باید به ضعف رسانه های حرفه ای بخش خصوصی و کمبود روزنامه نگاران مستقل حرفه ای هم اشاره کرد.

اصلاح قانون مطبوعات بر اساس معیارهای جهانی

غیبتشای در بیان راهکار برای حل این مشکلات می گویند: حل این چالش ها و مشکلات به سادگی و به سرعت ممکن نیست، اما به صورت خلاصه می توان این موارد را پیشنهاد کرد. -تبدیل رسانه های زیرمجموعه دولت شامل خبرگزاری های ایرنا و ایسنا و برنا و روزنامه ایران و شهروند از وضعیت فعلی (رسانه های ارگان و تبلیغاتی دولت) به رسانه های مسوول، بی طرف، عمومی، حرفه ای و مستقل با هدف رفع نیازهای اطلاع رسانی جامعه یا تبدیل آنها به پایگاه های اطلاع رسانی روابط عمومی سازمان بالادستی. - هماهنگی و اجبار واحدهای اطلاع رسانی و روابط عمومی در دولت از بالاترین تا پایین ترین سطح به فعالیت مستقل، حرفه ای، بی طرفانه و صحیح، دقیق، سریع و مسوولانه. -تهیه آیین نامه فعالیت واحدهای روابط عمومی در دولت. -جانمایی واحدهای روابط عمومی از رسانه های زیرمجموعه دولت. - تلاش برای اصلاح قانون مطبوعات بر اساس معیارهای اخلاقی، حرفه ای و جهانی اطلاع رسانی رسانه ای، از جمله پایان دادن به الزام دریافت مجوز برای انتشار و تبدیل آن به ثبت، مانند ثبت شرکت ها. او در ادامه این راهکارها می افزاید: - تلاش برای حفاظت از فضای حرفه ای اطلاع رسانی. - پایان دادن به فعالیت رسانه های ارگان در زیرمجموعه دولت و سایر بخش های حاکمیت. - الزام همه رسانه ها به شفاف سازی مالی و واپسبندی سازمان های بالادستی. - قطع همه کمک های نقدی و غیرنقدی به همه رسانه ها زیرا آنچه با این عنوان انجام می شود عملاً منجر به تبعیض و حمایت های ناصحیح از رسانه های ضعیف خاص می شود. - حمایت از فعالیت روزنامه نگاران مستقل و حرفه ای. - حمایت از رسانه های حرفه ای بخش خصوصی - تلاش برای لغو انحصار صداوسیما و امکان فعالیت رادیو تلویزیون بخش خصوصی - تلاش برای لغو نظارت قبلی بیرونی بر محتوای شبکه نمایش خانگی و تبدیل آن به نظارت قبلی درونی و نظارت بیرونی بعد از انتشار. **نگاه مدرن به مقوله رسانه، اطلاع رسانی و روابط عمومی** غیبتشای در پاسخ به این سوال که تیم اطلاع رسانی دولت چه ویژگی هایی باید داشته باشند تا بتوانند این چالش ها را حل کنند؟ توضیح می دهد: تیم اطلاع رسانی دولت باید در مرحله نخست، نگاه صحیح و مدرن به مقوله رسانه، اطلاع رسانی و روابط عمومی داشته باشد. دولت نمی تواند و نباید جای رسانه ها را بگیرد حتی اگر هزار رسانه داشته باشد. دولت در مقام پاسخگویی است و رسانه ها در مقام انتقاد و مطالبه گیری بازخواست. تیم اطلاع رسانی دولت باید نگاه به دور از تبلیغات به رسانه های زیرمجموعه دولت داشته باشد و جایگاه خود را صرفاً اطلاع رسانی سریع، صحیح و دقیق برپایه استقلال و بی طرفی بداند. بدون وجود این نگاه، هر فعالیتی در مسیر خطا و آسیب زایی خواهد بود.

مراجعه به کارشناسان و دانشمندان ارتباطات

او ادامه می دهد: مرحله دوم، مراجعه به کارشناسان و دانشمندان ارتباطات است. ارتباطات و اطلاع رسانی یک علم مانند همه علوم است. بدون مراجعه به کارشناسان و دانشمندان این حوزه، فعالیت علمی و صحیح ناممکن است. همانطور که در سایر حوزه های علوم انسانی و تجربی ما نیازمند کارشناسان همان حوزه هستیم، به کارگیری نیروهای توانمند، علمی و واقعیت محور به دور از محفل های طرفداران و حامیان، لازمه چنین شرایطی است.

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیس شده اند

ادامه از صفحه قبل

و در نتیجه دولت برآمده از پارلمان، نمی تواند نگاه چپ به مطبوعات داشته باشد!

این تقسیم و تعدیل قدرت برای جامعه ما البته چندان آشنا نیست و مطبوعات ما بخاطر ساختار حکومتی و دولتی آن، سهمی از قدرت ندارند، چرا که همانطور که در اوایل عرایضم گفتم مطبوعات ما در دل قدرت تعریف شده اند نه در کنار قدرت برای کنترل آن!

به هر حال، من معتقدم تمام مواردی که شما در سؤال تان به درستی درباره نقش و کارکرد سندیکای مطبوعات مطرح کردید، متأسفانه در ساختار فعلی مطبوعات ما موضوعیت ندارد و نه تنها خانه مطبوعات بلکه هر شکل مطبوعاتی در هر شکل و شمایی نمی تواند در بستر فعلی مطبوعات ما برای توسعه واقعی روزنامه نگاری و صنعت رسانه ره به جایی ببرد.

چرخه مالی و بقای یک نشریه مستقل خود یک معماست. این معما چگونه حل می شود؟ تجربه گرداندگی مالی نشریه

من یادم می آید که در سال های اول دهه ۸۰ شمسی یعنی اندکی بعد از اخذ مجوز برای نشریه ام(همزیستی) مقاله ای مفصل درباره تنگناهای مطبوعات محلی در کشورمان نوشتم و در آن با اشاره به معادله مشهور عرضه و تقاضا در بازار، استدلال کردم که یک نشریه به عنوان یک بنگاه اقتصادی در تمام دنیا تابع این معادله است ولی اینکه در کشور ما نه تنها مطبوعات محلی بلکه مطبوعات سراسری هم هیچ سختی با این معادله ندارند و به رغم فقدان حداقل تقاضا، همچنان، سال ها که چه عرض کنم، دهه هاست، منتشر می شوند، این بدعت را دستاورد! همان تفکر حکومتی و دولتی کردن مطبوعات ارزیابی و نتیجه گیری کردم که اتفاقاً سیاست های حمایتی ارشاد (بخوان دولت) از قبیل تخصیص بارانه، اعطای تسهیلات ارزان بانکی، فروش کاغذ به قیمت دولتی و موارد مشابه دیگر، نتیجه ای جز تضعیف بیش از پیش بنیه ضعیف و در حال نزار مطبوعات محلی و سراسری غیر وابسته به حکومت و دولت نداشته و نخواهد داشت. علتش هم مشخص بود چون که اولاً وقتی رقابت سالم بین مطبوعات برای جذب مخاطب وجود نداشته باشد بطور طبیعی بود که سوری رانتخواری و با عرض معذرت پاچه خواری پیش خواهد رفت، به این معنی که مطبوعات چون هزینه انتشار و عایدی شان از محل فروش تکفروشی و اشتراک و بخصوص آگهی های بخش خصوصی تامین نمی شود، بلکه چشم شان به حمایت های ارشاد که اشاره کردم و همچنین آگهی های دولتی دوخته شده است، خواه ناخواه به سمت حکومت و دولت غش می کنند و از مردم فاصله می گیرند، مردم هم که می بینند این مطبوعات درد دل آنها را نمی نویسند و صرفاً انعکاس دهنده خبرها و مطالب حکومتی و دولتی هستند، اقبال به آنها نشان نمی دهند. امروز بعد از دو دهه، این پیش بینی من به عینه به واقعیت پیوسته است، مطبوعات محلی، بسیاری از آنها زمین گیر شده و دیگر منتشر نمی شوند و آنهایی هم که باقی

من در یک مقاله در اوایل دهه ۸۰ استدلال کردم که سیاست های حمایتی ارشاد (بخوان دولت) از قبیل تخصیص بارانه، اعطای تسهیلات ارزان بانکی، فروش کاغذ به قیمت دولتی و موارد مشابه دیگر، نتیجه ای جز تضعیف بیش از پیش بنیه ضعیف و در حال نزار مطبوعات محلی و سراسری غیر وابسته به حکومت و دولت نداشته و نخواهد داشت

مانده اند با حداقل تیراژ بصورت نامنظم گاه در صورت داشتن آگهی منتشر می شوند. مطبوعات سراسری هم غیر از مطبوعات حکومتی و دولتی، سرنوشت بهتری از مطبوعات محلی نداشته اند، بخش عمده این مطبوعات بخاطر روابط خاص با لایه های مختلف قدرت بخصوص محافل پر قدرت اقتصادی که ظاهراً خصوصی هستند ولی در اصل خصوصی هستند، توانسته اند حمایت آنها را به خود جلب کنند و با اتخاذ مواضع انتقادی دو پهلو که البته گاه با واکنش شدید قدرت و زندانی شدن برخی از خبرنگاران شجاع مواجه می شوند، صرفاً ادامه حیات بدهند، همین! بخش اندک مطبوعات خصوصی سراسری مستقل هم با تعطیل شده اند یا اینکه با سیلی صورت خود را سرخ داشته اند.

این، شمه ای از وضعیت نشریه داری در کشورمان است که شما به درستی چرخه مالی و بقای یک نشریه مستقل را معما خواندید، در چنین فضا و شرایطی اداره یک نشریه که می خواهد مستقل باشد کار بسیار دشوار و شاید هم غیرممکن باشد و حل این معما به قول شما هم همیطور!

همانطور که گفتم چرخه مالی یک نشریه مانند هر بنگاه اقتصادی دیگر حول محور عرضه و تقاضا باید بچرخد، یعنی محصولی که بیرون می دهد حالا روزنامه، هفته نامه یا ماهنامه (عرضه) با میزان فروش این محصولات (تقاضا) باید همخوانی داشته باشد. شما امروزه نشریه ای را سراغ دارید که مردم برای خریدنش در جلو کیوسک ها صف بکشند؟ اصلاً در سید هزینه های خانوارهای ایرانی امروز جایی برای خرید مطبوعات وجود دارد؟ طبیعی است نشریه ای که با صرف هزینه های مختلف شامل دستمزد پرسنل (اعضای هیات تحریر و عوامل اجرایی) هزینه اجاره دفتر و تحریریه نشریه، هزینه خرید و نگهداری تجهیزات سخت افزاری و نرم افزاری، هزینه های صفحه آرای و چاپ، خرید کاغذ، بیمه، مالیات و موارد دیگر روزانه، هفتگی، ماهانه و فصلی منتشر و توزیع شود، باید از طریق فروش و آگهی علاوه بر اینکه تمام این هزینه ها را پوشش دهد، سودآوری هم داشته باشد تا بطور مرتب منتشر شود. آیا شما همچنین سیکلی را در فعالیت های عادی نشریات می بینید؟

حالا خوب است درباره این مساله بطور عینی مثالی هم بزنم که اتفاقاً شما هم در آخر سؤال تان آوردید یعنی تجربه گرداندگی مالی نشریه همزیستی را خواستید بیان کنم. ببینید من در سال ۱۳۸۰ شمسی یعنی چیزی حدود ۲۳ سال پیش نشریه همزیستی را تاسیس کردم، بطور طبیعی من که سابقه کار در تحریریه دو روزنامه بزرگ پایتخت یعنی اطلاعات و کیهان را داشتم، الگوی تحریریه این دو روزنامه را خواستم در گرگان با نشریه همزیستی پیاده کنم، به این ترتیب که دفتر نسبتاً بزرگی را اجاره کردم و از طریق اطلاعیه عمومی افرادی را از نقاط مختلف استان گلستان دعوت کردم تا به عنوان خبرنگار عضو هیات تحریریه هفته نامه همزیستی شوند و با تقسیم کار و تشکیل گروه های خبری شروع به فعالیت کردیم.....ادامه در صفحه ۴

عبدی: ریشه و بنیان همه فسادها و ناترازی های کشور در ناترازی رسانه است

عباس عبدی با انتقاد از ناترازی رسانه گفت: ۳۰ سال است تلویزیون را روشن نکردم و چیزی را هم از دست ندهادم. به گزارش «تابناک»، به مناسبت «۱۷ مرداد»، روز خبرنگار، خبرنگاران با حضور بزرگان و چهره هایی از حوزه سیاست، فرهنگ، اقتصاد، ورزش و ... برگزار کرد. در این مراسم مهزاد نبوی سیاستمدار شاخص اصلاح طلب، دکتر هادی خانیکی استاد دانشگاه، اشرف پروچردی فعال سیاسی اصلاح طلب، محمود واعظی رئیس دفتر رئیس جمهور در دولت روحانی، علی جنتی وزیر ارشاد دولت روحانی، عباس عبدی فعال سیاسی اصلاح طلب و حسام الدین آشنا مشاور رئیس جمهوری در دولت روحانی حضور داشتند. عباس عبدی، فعال سیاسی اصلاح طلب، در این مراسم گفت: درباره روز روزنامه نگار نکته ای ندارم بگویم، اصل برای من روز رسانه است. حدود سال ۷۰، یعنی ۳۲ سال پیش، تحقیقی در معاونت ارشاد در مورد خبر شد و آن زمان من ناظر بودم. اولین جمله ای که برای مقدمه این تحقیق نوشتم این است که در ایران هیچ پدیده مدرنی به اندازه رسانه به صورت سنتی استفاده نمی شود.

وی ادامه داد: در کسان از رسانه منبر است، در حالی که رسانه ربطی به منبر ندارد. دنیای امروز دنیای رسانه است و کشور ما در شرایط ناترازی اصلی است. این برقی که می بینید قطع شده، همه آنهایی که نشان بالاست متوجه می شوند وارد سال ۱۳۵۴ می شویم؛ ناترازی برق در سال های ۵۴، ۵۵ و ۵۶. ولی این را بگویم که ناترازی برق در برابر ناترازی رسانه هیچ است و اهمیتی ندارد. اینجا می توانیم کمابیش باهم صحبت کنیم ولی ناترازی رسانه را نمی توانیم کاری کنیم. رژیم های بسته و حتی فاشیستی مبتنی بر انحصار رسانه بودند. یکی رژیم فاشیست نازی به راحتی می توانست با چند روزنامه و یک رادیو که آن زمان تلویزیون نبود - به همه شدت و ضعف آن، فاشیسم و جنگ را جلو ببرد.

عبدی با اشاره به شکست رژیم فاشیست گفت: در آخر شکست آن هم در رسانه نبود و در جبهه جنگ بود. امروز چنین انحصاری غیرممکن است و به همین دلیل است که هر روز از خواب بیدار می شوید می بینید ناترازی عظیم تر است. من سه چهار بار تلویزیون بیشتر ترفتم ولی واقعا یک شهر است. فکر می کنم ارزش آن منطقه رادیو و تلویزیون از دهه های شهر ایران بیشتر است و کارآمدی اش از یک روزنامه محلی هم به شکل فاجعه بار کمتر است. در برابر یک ساختمان دو سه طبقه در لندن دست هایشان را بالا برده اند و می گویند دشمنان این کار را کردند. این کار خود شماسست، این کاری است که رسانه را تبدیل به بوق کرده اند و فکر می کنید بوق می تواند مشکلی از این مملکت حل کند.

این فعال سیاسی اصلاح طلب، با بیان اینکه از نظر من نه ناترازی آب، نه ناترازی برق و نه ناترازی محیط زیست و بودجه و حتی سیاست، به اهمیت ناترازی رسانه نیست، گفت: نقش عمده ای از نخبگانی که اینجا هستند چند نفر تحت تاثیر صدا و سیما هستند؟ من الان در خانه ۳۰ سال است تلویزیون را روشن نکردم و ۱۰-۱۵ سال است که تلویزیون ندارم. احساس نمی کنم چیزی از دست داده ایم. احساس می کنم چیزهایی به دست آورده ایم. در خانه کسی متوجه این نمی شود و همه دارند به این سمت می روند. سیستم سیاسی ایران متعادل به انحصار رسانه شده ولی این اعتیاد هر چه جلوتر رفت دوز آن بالاتر رفت.

عبدی با بیان اینکه سیستم سیاسی به شدت متعادل به انحصار رسانه است، گفت: به همین جهت نمی تواند بپذیرد که کمی رقابت و آزادی باشد و در نتیجه کل سیستم ایران را به نظرم باید از طریق انحصار رسانه تحلیل کرد. فقط از طریق انحصار رسانه است که می شود فهمید چه اتفاقی در این مملکت می افتد و چطور خود سیستم فریب انحصار رسانه خود را می خورد. این مثال را قبلاً زده ام که در ایالات متحده اختلاف نظرسنجی ها و ریاست جمهوری در حد یک یا دو درصد است، نهاد نظرسنجی و افکار عمومی یکی دو درصد.....ادامه در صفحه ۶

مدیر مسئول نشریه همزیستی: دولت جایگاه رسانه ها را به عنوان رکن چهارم دموکراسی به رسمیت بشناسد

کاملی، مدیر مسئول نشریه همزیستی گفت: دولت جایگاه رسانه ها را به عنوان رکن چهارم دموکراسی به رسمیت شناخته و در کنار خود قرار دهد.

به گزارش نویاب، تاج محمد کاملی در میزگرد «مطالبات اهالی رسانه از دولت چهاردهم» که با همت گروه رسانه ای نویاب و به مناسبت روز خبرنگار برگزار شد، اظهار کرد: متأسفانه رسانه ها با مشکلات اساسی و ساختاری مواجه هستند که البته شامل تامین معیشت و کمبود امکانات تا پرداخت حق و حقوق این افراد نیز می شود.

مدیر مسئول نشریه همزیستی افزود: انتظار ما از دولت جدید این است که مشکلات این حوزه ریشه یابی، بررسی و مشخص شود که آیا این معضلات مادی است یا ساختاری؛ حل مشکلات و مسائل رسانه ها نیاز به توجه ویژه دارد.

وی با نقد ساختار مطبوعات و بیان اینکه ساختار این حوزه در کشور ما درست نیست، یادآور شد: بعد از قوه قضاییه، مجریه و مقننه رسانه ها رکن چهارم دموکراسی محسوب می شوند، این رکن چهارم باید در کنار سه رکن دیگر قرار بگیرد.

وی اضافه کرد: دولت جایگاه رسانه ها را به عنوان رکن چهارم دموکراسی به رسمیت شناخته و در کنار خود قرار دهد. کاملی بیان کرد: رسانه ها باید بتوانند به طور مستقل نیاز مادی خود را رفع کنند و روی پای خود بایستند، یارانه دادن به روزنامه و مطبوعات راه درستی نیست، مخاطبان و مردم باید از کار رسانه ها استقبال کنند تا این مجموعه ها از نظر اقتصادی قدرتمند شوند.

وی با بیان اینکه مشکل بنیادی رسانه ها حضور دولت در این عرصه است، تاکید کرد: باید دولت از عرصه رسانه خارج شود، ضمن اینکه در دنیا هم انحصار رادیو و تلویزیون توسط دولت مرسوم نیست اما در کشور ما حتی مجوز فعالیت مطبوعات در اختیار دولت است. وی ادامه داد: در کشورهای پیشرفته افرادی که تمایل دارند در حوزه رسانه فعالیت کنند بعد از ثبت شرکت خود شروع به فعالیت می کنند در حالی که وقتی بنده برای دریافت مجوز اقدام کردم حدود سه سال طول کشید تا آن را دریافت کردم.

وی بیان اینکه صدا و سیما کامل در اختیار حاکمیت قرار دارد، گفت: باید ریاست جمهوری جدید نگاه متفاوتی به دولت داشته باشد و با پیگیری های لازم، دولت از حوزه رسانه خارج شود و آن را به بخش خصوصی واگذار کند تا زمانی که رسانه ها در اختیار دولت هستند مشکل اصلی این حوزه حل نخواهد شد.

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیس شده اند

ادامه از صفحه قبل

متناسب با کار رسانه ای داشته باشد، می تواند موفق باشد، چرا که چنین مجموعه ای را اگر ظرف حساب کنیم مظلوم آن یعنی جامعه ما با آن ساختار رسانه ای اش، قابلیت پذیرش چنین ظرفی را ندارد و طبیعی است ظرفی که با مظلوم هماهنگ نباشد، دوامی هم نخواهد داشت.

البته ممکن است گفته شود در چنین مظلومی نیز نشریاتی بوده و هستند که موفق هستند، یعنی هم تیراژ بالایی دارند و هم تحریریه های حرفه ای درست کردند و محتوای خیلی خوبی تولید می کنند که من معتقدم این گونه نشریات یا به یک شکلی وابسته به حاکمیت هستند مانند همشهری که صاحب امتیاز و مدیریتش دست شهرداری تهران است و در اوایل زمان تاسیس بخاطر سرمایه گذاری عظیم و اراده مدیریت، واقعا از هر نظر یک بنگاه مطبوعاتی حرفه ای موفق بود ولی با تغییر شهرداران تهران دچار افت شدید در محتوا و متعاقبا در تیراژ و جذب آگهی شد یا اینکه نشریاتی هستند که با عناوین موضوعی خاص مانند خانواده، حوادث، ورزش و تفریحات در عرصه مطبوعات موفقیت های خوبی کسب کردند که غالبا در قالب مطبوعات زرد تعریف می شوند و خیلی به مباحث کلی ما مرتبط نمی شوند.

گرچه مطبوعاتی هم وابسته به بخش خصوصی چه در گذشته و چه در زمان حال بوده و هستند که عملکرد خوبی از نظر حرفه ای گرایبی و رعایت اصول روزنامه نگاری داشته و دارند ولی چون از نظر اقتصادی وابسته به دولت و یا بنگاه های اقتصادی به ظاهر خصوصی و خصولتی هستند، دایره مانورشان محدود است و به رغم داشتن روزنامه نگاران و خبرنگاران متخصص، مجرب، حرفه ای و شجاع در برزخ بقا و سقوط به صورت کجدار و مریز فعالیت می کنند.

مطبوعات دولتی و حکومتی هم تکلیف شان مشخص است و اینها در هر شرایط موفقند، چرا موفق نباشند وقتی که بودجه دولتی و حکومتی دارند، امنیت قضایی هم که دارند و منابع خبری هم که در اختیار آنهاست! اینها موفق نباشند کی می خواهد موفق باشد!

ویژگی های یک خبرنگار یا روزنامه نگار خوب و موفق کدامند؟

۱- من سالها قبل به مناسبت روز خبرنگار ۱۰ توصیه به خبرنگاران جوان کردم که **رکن چهارم** به نظر می رسد تا حدی به این پرسش شما پاسخ دهد:
۱- اگر انسانی اجتماعی هستید و در قبال مسائل جامعه خود احساس مسئولیت می کنید و قاعدتا در برابر نابرابری ها، تبعیض ها و مظالم در جامعه بی تفاوت نیستید، مطمئن باشید که حرفه متناسب با شخصیت خود انتخاب کرده اید، در غیر این صورت، بهتر است تا دیر نشده حرفه ای غیر از خبرنگاری را انتخاب کنید.

حرفه خبرنگاری هرنوع تعصب را بر نمی تابد، یک خبرنگار حرفه ای هرگز درنگاشتن خبر، گزارش، مقاله، تفسیر و تحلیل از جنسیت، قومیت، ملیت، مذهب، دین و گرایش سیاسی افراد تاثیر نمی پذیرد

۲- اگر دنبال پول، مقام و شهرت هستید که فی نفسه چیزهای بدی نیستند، حرفه خبرنگاری می تواند سکوی برای پرش به سمت این آرزوها باشد، اما اگر از آن تپ آدم هایی هستید که اخلاق را تحت هر شرایطی نمی توانید زیر پا بگذارید، بال های شما برای چنین پرشی مناسب نخواهد بود و به این آرزوها نخواهید رسید.
۳- اگر حرفه خبرنگاری را صرفا به عنوان یک شغل عادی مانند اکثر مشاغل اداری انتخاب کردید و روحیه کارمندی دارید، یعنی آهسته بپایید و آهسته بروید تا گریه ساختن نزنند! می خواهید ۳۰ سال کار کنید و بازنشسته شوید، اگر امکان انتخاب یک شغل دیگر دارید، لطفا معطل نکنید و شغل تان را عوض کنید، اگر هم خبرنگاری را بالاجبار انتخاب کرده اید خصوصیات کارمندی خود را کنار بگذارید در غیر این صورت، مطمئن باشید هم به خودتان و هم به جامعه آسیب می رسانید.

۴- اگر می خواهید یک خبرنگار حرفه ای شوید رسانه ای را انتخاب کنید که نگاه، رویکرد، خط مشی و سیاست های آن رسانه یا دیدگاه شما همسو باشد، اگر مجبورید در رسانه ای غیرهمسو کار کنید کیفیت محصولات خبری تولیدی خود را افزایش دهید(هم در محتوا و هم در فرم) و بدون برجسته سازی دیدگاه خود و رسانه در این محصولات، جایگاه حرفه ای خود را در رسانه ارتقاء دهید.

۵- یک خبرنگار برای ارتقاء جایگاه حرفه ای خود نیاز دارد که اطلاعات عمومی، اختصاصی و تخصصی خود را همزمان ارتقاء بدهد، به این معنی که از تحولات روز جامعه داخلی و جهانی حداقل در بعد سیاسی غافل نماند، به تحولات حوزه خبری خود اشراف کامل داشته باشد و آخرین تحولات آموزش روزنامه نگاری را فرا بگیرد.

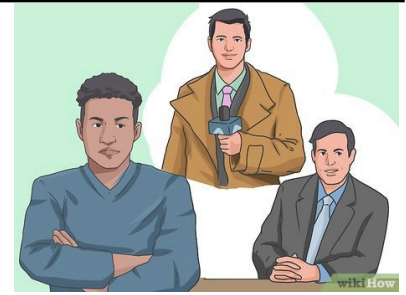
۶- من بعید می دانم خبرنگاری که حداقل به یک زبان خارجی زنده دنیا مسلط نیست در عرصه روزنامه نگاری امروز دنیا موفق باشد، تسلط به یک زبان خارجی زنده دنیا یک الزام برای خبرنگار قرن ۲۱ است، خبرنگاری که خود را اسیر قید و بندهای داخل جامعه خود کند و چشم خود را به پیشرفت های خارجی ببندد، چگونه می تواند روایتگر هوشمند رمز و رازهای پریچ و خم تحولات دنیای امروز باشد؟

۷- حرفه خبرنگاری هرنوع تعصب را بر نمی تابد، یک خبرنگار حرفه ای هرگز درنگاشتن خبر، گزارش، مقاله، تفسیر و تحلیل از جنسیت، قومیت، ملیت، مذهب، دین و گرایش سیاسی افراد تاثیر نمی پذیرد.

۸- خبرنگاری یک حرفه درباری، حکومتی، دولتی، سازمانی و حزبی نیست، اگر با تابلو این نهادها می خواهید خبرنگار باشید، اشکالی ندارد، ولی دیگر خبرنگار حرفه ای نیستید، بلکه خبرنگار روابط عمومی این نهادها هستید و ممکن است البته در رسانه های ظاهرا مستقل هم شاغل باشید ولی چون این رسانه ها وابسته به نهادهای مذکور هستند و حقوق شما را آن نهادها می پردازند، استقلال خبری از شما بطور طبیعی سلب می شود.

۹- خبرنگاری در رسانه های خصوصی هم حداقل در کشور ما با چالش های جدی مواجه است، یعنی خبرنگاران این رسانه ها در ایران این طور نیست که چون در یک رسانه خصوصی کار می کنند پس استقلال خبری دارند، بلکه چون زیرساخت رسانه در ایران از همان ابتدا برخلاف رسالت اصلی رسانه، وابسته به حاکمیت بنا نهاده شده است، جایی برای رسانه های خصوصی مستقل به معنای کامل کلمه در نظر گرفته نشده است، بنابراین، رسانه های خصوصی ما اگر واقعا هم دنبال استقلال خبری هستند در این ساختار امکان مانور ندارند و مجبورند به خاطر بقا هم شده به یک سمت حاکمیت غش کنند و طبیعی است خبرنگاران این رسانه ها نیز سرنوشتی بهتر از رسانه های خود ندارند!

۱۰- آخرین توصیه به شما خبرنگاران جوانی است که پرچم اخلاق ادامه در صفحه ۶

یک روز از زندگی یک روزنامه نگار چگونه است؟

روزنامه نگاران از پوشش اخبار فوری گرفته تا تحقیق درباره ویژگی های یک سوژه، تنوع زیادی در کار روزانه خود دارند. اگر به روزنامه نگار شدن فکر می کنید، ممکن است از خود بپرسید که یک روز در زندگی یک روزنامه نگار چگونه است. آیا احتمالا بیشتر وقت خود را صرف نوشتن می کنید یا مصاحبه های زیادی انجام خواهید داد. پاسخ به نقش خاص شما بستگی دارد، اما اکثر روزنامه نگاران ترکیبی از کارهای زیر را انجام می دهند:

ماندن در صدر روند اخبار

از آنجایی که روزنامه نگاری یعنی «همه چیز درباره آنچه در لحظه اتفاق می افتد»، است، یکی از بخش های کلیدی فعالیت های روزانه هر روزنامه نگار این است که با بررسی شبکه های خبری مانند آسوشیتدپرس یا رویترز و پلتفرم های رسانه های اجتماعی مانند توئیتر و فیس بوک، در جریان روندهای خبری قرار بگیرید. انجام این کار در طول روز به روزنامه نگاران امکان می دهد تا برنامه ریزی کرده و سرمقاله تهیه کنند و به گزارش هایی که باید پوشش داده شوند، بپردازند.

تحقیق در مورد سوژه ها

هنگامی که یک روزنامه نگار وظیفه و مسئولیتش انجام تحقیقات عمیق در مورد یک سوژه است. این شامل شناسایی منابع بالقوه، بررسی اعداد، تاریخ ها و سایر اطلاعات مهم و انجام تحقیقات زمینه ای برای یافتن اخبار مرتبط است که باید در نسخه نهایی به آنها اشاره شود.

مصاحبه با مردم

یکی دیگر از بخش های مهم روزنامه نگار بیرون رفتن و مصاحبه با مردم است. این می تواند شامل صحبت با رای دهندگان در خارج از حوزه رای گیری هنگام پوشش یک انتخابات، مصاحبه با کارشناسان پزشکی در مورد پیشرفت جدید در پزشکی یا گپ زدن با یک فرد مشهور در مورد آخرین فیلم آنها باشد. متن داستان هرچه که باشد، روزنامه نگاران مسئول دریافت اطلاعات مستقیم از منبع و سپس ترکیب این اطلاعات در مطلبی است که می توانند با عموم به اشتراک بگذارند.

نگارش و ویرایش

روزنامه نگاران پس از تحقیق در مورد سوژه و انجام مصاحبه، زمانی را صرف شناسایی نکات کلیدی مطلب و ایجاد ساختاری برای آن می کنند. سپس از اطلاعاتی که جمع آوری کرده اند، استفاده می کنند تا جزئیات متنوع را به مطلب اضافه کنند و قبل از ارسال آن به یک ویرایشگر برای بررسی و انتشار، تا حد امکان آن را غنی و جذاب کنند.

روزنامه نگاری یک مسیر شغلی هیجان انگیز و چالش برانگیز، به فارغ التحصیلان این رشته این فرصت را می دهد تا در خط مقدم اخبار فوری قرار گیرند و در عین حال به آنها کمک می کند تا مهارت های داستان سرائی جذاب را توسعه دهند. برای اینکه بفهمید روزنامه نگاری برای شما مناسب است یا نه، یک دوره کارآموزی را در یک روزنامه یا رسانه انجام دهید.

بزرگانی کنعان

انواع ساعت های لاکچری مرد

۰۹۰۳۲۴۲۲۰۳۹۶
saat_kanaan
تلاش بیش میدان قدس

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیس شده اند

ادامه از صفحه قبل

را در همه حال و در هر رسانه ای که کار می کنید با سرفرازی به اهتزاز در می آورید، هرگز اجازه ندهید این پرچم پایین کشیده شود، مطمئن باشید که خبرنگار حرفه ای شما هستند، اشکالی ندارد که مدیران رسانه های وابسته به نهادهای قدرت به شما میدان ندهند، یا اینکه مسئولان از شما تعریف و تمجید نکنند، یا اینکه مانند برخی از خبرنگاران خاص که ره صدساله را یک شبه طی می کنند در مدتی کوتاه به بالاترین مناصب در رسانه ها نرسید. اشکال زمانی است که شما بر کاستی های جامعه چشم ببندید یا بجای معرفی عوامل این کاستی ها به مردم آدرس غلط بدهید! که این، بزرگ ترین خیانت به حرفه خبرنگاری است!

نظرتان را در مورد این گزاره بیان کنید: «روزنامه نگار باید ناظر قدرت باشد به عبارتی نباید سهمی از قدرت داشته ترکن ویار باشد.»

ناظر قدرت بودن یا همان نظارت بر عملکرد قدرت، بخشی از وظیفه یا رسالت یک روزنامه نگار است و بخش مکمل آن طرح یا انعکاس آزادانه و بدون سانسور نتیجه نظارتش در رسانه اش است. این فرایند در جوامع آزاد بطور طبیعی طی می شود و اتفاقا هم قدرت و هم رسانه ها در کنار هم با رعایت حقوق یکدیگر فعالیت می کنند و چون اقدامات هر دو طرف بصورت شفاف برای افکار عمومی منتشر می شود، قضاوت نهایی را مردم در زمان انتخابات انجام می دهند و این سیکل بهترین و موفق ترین روش اداره یک جامعه بوده و است.

عبارت بعدی این گزاره یعنی روزنامه نگار نباید سهمی در قدرت داشته باشد، اگر منظور قدرت حاکمیت یا دولت است، بله من هم قبول دارم که حریم پاک یک روزنامه نگار حرفه ای بری از هرگونه قدرت هایی از این دست است، اما من معتقدم یک روزنامه نگار اتفاقا بسیار هم باید قدرتمند باشد، طوری که وقتی یک شریک قدرت در هر مسندی، نام روزنامه نگار را بشنود، تنش بلرزد و حساب دستش بیاید.

روزنامه نگاری که زبانش لال چشمش به دست قدرت باشد، معلوم است که از هرگونه قدرت تهی خواهد بود و هیچکس از او و رسانه اش حساب نخواهد برد.

چگونه باید مسیر خردگرایی در مطبوعات طی شود؟ چه راهکارهایی برای این امر سراغ دارید؟ آیا در موقعیت کنونی

شریک قدرت در هر مسندی، نام روزنامه نگار را بشنود، تنش بلرزد و حساب دستش بیاید. روزنامه نگاری که چشمش به دست قدرت باشد، معلوم است که از هرگونه قدرت تهی خواهد بود و هیچکس از او و رسانه اش حساب نخواهد برد

با خردگرایی مطبوعاتی فاصله داریم؟

همانطور که پیشتر اشاره کردم مطبوعات در حلقه نمی توانند فعالیت کنند و به عبارت دیگر تابعی از شرایط جامعه یا تابع نسبت ظرف و مظروف هستند، به این معنی که مطبوعات در ذاتش خردگرایی است و روزنامه نگاران ذاتا افراد با خرد و پیرو عقل و درایت باید باشند تا رسانه های آنها نیز در مسیر خردگرایی حرکت کنند، اما بحث اینجا است که مدیریت رسانه ها در جامعه ما دست روزنامه نگاران خردگرا نیست و قاعدتا روزنامه نگاران به رغم خردگرا بودن چندان نقشی در تعیین مسیر حرکت رسانه ها ندارند، گرچه تاثیر مثبت خود را می گذارند.

بنابراین تا زمانی که مطبوعات آزاد و مستقل از قدرت نباشند و مدیریت آنها توسط قدرت تعیین و منصوب می شود، این انتظار که آنها در مسیر خردگرایی حرکت کنند انتظار عبثی است و راهکار برگرداندن مطبوعات به ریل خردگرایی نیز استقلال قانونی آنها از قدرت است یعنی مانند اکثریت کشورهای دنیا مطبوعات باید در کنار قدرت برای کنترل قدرت باشند نه اینکه در دل قدرت و ابزاری در دست قدرت باشند.

اینکه در موقعیت کنونی با خردگرایی مطبوعاتی فاصله داریم یا خیر، پاسخ من این است که شما باید با ذره بین بگردید کدام مطبوعه ما مدیریتش مستقل از قدرت است، غیر از مطبوعات حکومتی و دولتی و یا وابسته به نهادهای عمومی مانند شهرداری یا صدا و سیما ممکن است تعداد معدودی مطبوعه خصوصی را پیدا کنید که آنها هم حداقل از نظر اقتصادی به دولت و نهادهای حکومتی و دولتی وابسته اند.

آیا داشتن ذوق نویسندگی برای روزنامه نگاری کفایت می کند؟ یا این که یک روزنامه نگار موفق بایستی ویژگی های

داشتن ذوق نویسندگی را نیز در خود داشته باشد؟

داشتن ذوق نویسندگی برای روزنامه نگاری یک امر لازمی است، اما کافی نیست، حتی ما روزنامه نگارانی هم داشتیم و داریم که ذوق نویسندگی هم در ابتدا نداشتند اما با تلاش، ممارست، تکرار و پیکاری و بویژه با داشتن اراده و انگیزه قوی و البته دانش و مهارت های لازم برای روزنامه نگاری توانستند به روزنامه نگاران موفقی تبدیل بشوند.

در خصوص سایر ویژگی های لازم برای موفقیت در روزنامه نگاری همانطور که مفصل در پاسخ سؤال ۴ گفتم یک روزنامه نگار قبل از هر چیز سلامت نفس باید داشته باشد، تعصب را در هر شکلش در کارش دخالت ندهد، شجاعت معقولانه باید داشته باشد، اطلاعات و دانش عمومی بالایی داشته باشد، تخصص و مهارت های روزنامه نگاری را در تئوری و عمل بیاموزد، حداقل به یک زبان زنده بین المللی تسلط داشته باشد و مبتکر، خلاق و پیگیر باید باشد.

ذات روزنامه نگاری را در چه می بینید؟

ذات روزنامه نگاری را من در ضمیر پاک و روح بلند انسان هایی می بینم که بویژه در ایران در حفظ کرامت هم نوع خود در همه شرایط ندارند، یعنی روزنامه نگاری بوجود آمده است که یک تنه در مقابل ظلم، جهل و فساد در هر جامعه بایستد تا از کرامت انسان ها فارغ از هرگونه تفاوت های آنها دفاع کند و در این مسیر تنها سلاحش هم آگاهی بخشی است.

روزنامه نگاری چیست و ابزارهای روزنامه نگاری کدامند؟

روزنامه نگاری به مجموعه ای از فعالیت ها و اقدامات آگاهی بخشی و اطلاع رسانی می شود که توسط رسانه ها اطلاق می شود که توسط افرادی با عنوان روزنامه نگار انجام می شود که این روزنامه نگار می تواند گزارشگر، خبرنگار، سردبیر، دبیر سرویس و.....

ادامه در صفحه ۷

بزرگانی کنعان

انواع ساعت های لاکچری مرد

معتبرترین جایزه روزنامه نگاری در آمریکا

جایزه پولیتزر (به انگلیسی: Pulitzer Prize) جایزه ای در روزنامه نگاری، ادبیات و موسیقی است که چندین بخش دارد و معتبرترین جایزه روزنامه نگاری در آمریکا است که هر سال (از ۱۹۱۷) با نظارت دانشگاه کلمبیا به روزنامه نگاران، نویسندگان، شاعران و موسیقی دانان داده می شود. این جایزه به افتخار بنیان گذار آن جوزف پولیتزر، روزنامه نگار مجاری تبار آمریکایی، در سده نوزدهم نام گذاری شده است.

همچنین هر سال بنیاد پولیتزر جایزه نیم میلیون دلاری خود را به بهترین عکس های خبری می دهد که در میان عکس های خبری جهان، بهترین عکس خبری افشاگرانه و جسورانه معرفی می شوند.

جوزف پولیتزر روزنامه نگار معروف آمریکایی بود که داوطلبانه به دانشگاه کلمبیا برای راه اندازی مدرسه روزنامه نگاری پول پرداخت و جایزه ای ۲۵۰ هزار دلاری و بورس تحصیلی تعیین کرد. پس از مرگ او، نخستین بار در ۱۹۱۷ این جایزه داده شد و پس از آن، در آوریل هر سال به بهترین آثار در روزنامه نگاری، ادبیات و موسیقی داده می شود.

منبع: ویکی پدیا

عبدی: ریشه و بنیان همه فسادها و

ناترازی های کشور در ناترازی رسانه است

ادامه از صفحه ۳

اشتباه می کند و رئیس جمهور فرد دیگری می شود، می گویند چه اشتباهی کرده اند. در ایران در سال ۷۶ نهمصد درصد خطا بوده است. وی افزود: اینکه تصور این بوده است که آقای ناطق نوری ۳ برابر آقای خامنه ای می آورد و اتفاقی که افتاده آن یکی آورده است، این می شود ۹ به یک خطا و این فاجعه است، این اتفاق در سیاست و حکومت رخ داده است.

عبدی گفت: ۹ برابر خطا محصول این بوده که می خواستند مردم خطا فکر کنند ولی خودشان دچار خطا شده اند. ریشه و بنیان تمام فساداتی که در این مملکت از اداری و ناآگاهی و همین وضعیت برق و ناترازی سیاسی و ... در ناترازی رسانه است. تا این مسئله حل نشود مطمئن باشید هیچ اتفاقی در ایران رخ نخواهد داد. به آقای پزشکیان هم گفتم اولین کارش این است که باید با سیستم سیاسی ایران مسئله رادیو تلویزیون را حل کند. با این ریش به تجریش نمی توان رفت، خود دانید.

خبرنگاران خسته از وعده های تکراری

ادامه از صفحه ۷

را به لقایش می بخشند و با این حرفه خداحافظی می کنند.

اعظم محبی با بیان اینکه برخی مدیران نسبت به اهالی رسانه تقابل دارند و نمی گذارند واقعیت ها و مسائل مختلف به گوش اهالی رسانه برسد، تصریح کرد: متولی رسانه فرهنگ و ارشاد اسلامی گلستان است اما با این وجود برای ورود افراد به عرصه خبر، فیلتر یا محدودیتی وجود ندارد و در سایه غفلت دستگاه متولی و تشکل های صنفی حوزه رسانه برخی افراد به راحتی و خانوادگی وارد حوزه رسانه می شوند که باید جلوی این معضل گرفته شود.

وی با بیان اینکه خانه مطبوعات استان گلستان در طول این سال ها هیچ جلسه هم اندیشی و هم افزایی با اهالی رسانه نداشته و مشکلات و دغدغه های این قشر را نشنیده است، گفت: انتظار می رود خانه مطبوعات گلستان یک صندوق حمایتی ویژه خبرنگاران و اعضا ایجاد کنند تا بتوانند به صورت دوره ای از اعضای این خانه حمایت کنند.

Awazeh Gasht Travel and Tourism Company

آوازه گشت

CEO +98 911-375-5520
S.Mgr +98 904-499-5687
Tour.C +98 911-377-4880

avazeh_gasht
http://parvaz1818.ir
Balkanavazeh@gmail.com

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیس شده اند

ادامه از صفحه قبل
کارهای بزرگ و تاثیر گذاری انجام می دهند.

مهم ترین کم و کاستی های تاریخی مطبوعات بالاخص حرفه روزنامه نگاری کدامند؟

ترکن دیار تاریخ شاید در این مجال ننگیند، اما تا آنجا که سن من اقتضاء می کند در دوران بعد از انقلاب ما شاهد دو اتفاق تاریخی در عرصه مطبوعات بودیم که با بررسی این دو اتفاق، شاید بتوان کم و کاستی های مطبوعات را توضیح داد.

اتفاق اول ماه های قبل از پیروزی انقلاب سال ۵۷ بود که معدود روزنامه ها وسایر نشریات کشور و بخصوص پایتخت شروع به انتشار خبرها، گزارش ها، مقالات، یادداشت ها و عکس هایی کردند که تا آن زمان بی سابقه بود و علتش هم شروع انقلاب و برداشته شدن تیغ سانسور از مطبوعات بود. من در آن زمان ۱۹ سال بیشتر نداشتم و دانشجوی سال اول دانشگاه بودم، ولی چون از دوران ابتدایی عادت به خواندن روزنامه، مجله و کتاب داشتم، پیام می آید که با ولع خاصی مطالب دو روزنامه عصر را که بطور کامل وقایع و تحولات انقلاب و فروپاشی رژیم شاه را پوشش می دادند، می خواندم و فکر می کردم همه دنیا در این دو روزنامه خلاصه می شود و مطالبش وحی منزل است.

الان اگر بخواهم کم و کاستی این دوره از مطبوعات کشور را که تا سال ۱۳۶۰ به طول کشید بیان کنم بطور خلاصه می توان اینگونه برشمرد:

مطبوعات و روزنامه نگاران در این دوره بطور کامل تحت تاثیر فضا و جو انقلابی قرار گرفته بودند و دو گرایش فکری در مطبوعات رسمی و نشریات دانشجویی که بوفور در دانشگاه ها و مدارس عالی کشور چاپ و منتشر می شد، غالب شده بود، یکی گرایش چپ که حزب توده و جریک های فدایی خلق و سازمان ها و گروه های چپی شامل مارکسیست-لنینیست ها، مائویست ها و نظایر آنها و دیگری گرایش مذهبی ها که سازمان مجاهدین خلق و شاخه های مختلف اسلامگرایان بود.

طبیعی است که همین جوزدگی و ایدئولوژیک بودن روزنامه نگاری، بزرگ ترین آفت مطبوعات این دوره بود، همانطور که امروز هم دچار آن هستیم. یعنی وقتی عقلانیت، تخصص و تجربه جای خود را به تعصب در عقیده و تعهد به این عقیده بدهد، فضای کار نیز ملو از احساسات ایدئولوژیکی می شود، روزنامه نگاری که گرایش چپی دارد با تمام وجودش به قلمش فشار وارد می کند که ثابت کند تنها راه نجات دنیا و انسان کمونیسم است و کسانی که این مرام را قبول ندارند دشمنان خلق هستند و باید از صفحه روزگار حذف شوند، در طرف مقابل روزنامه نگاری که گرایش مذهبی دارد خود را مرکز عمود دنیا می داند و همه هم و غم خود را معطوف به این می کند که دیگران نیز مثل او فکر کنند و مثل او عمل نمایند، اگر این کار را نکنند غیر خودی محسوب می شوند و باید از جامعه طرد شوند.

وقتی عقلانیت، تخصص و تجربه جای خود را به تعصب در عقیده و تعهد به این عقیده بدهد، فضای کار نیز ملو از احساسات ایدئولوژیکی می شود

شما تصور کنید در چنین فضایی جایی برای روزنامه نگاران آزاد اندیش و مستقل باقی می ماند که بتوانند پرچم روزنامه نگاری حرفه ای را برافراشته نگه بدارند، مضاف بر اینکه مدیریت مطبوعات نیز به دست مثلاً انقلابیون بیافتد.

اتفاق دوم برمی گردد به دوره بعد از دوم خرداد ۱۳۷۶ که خاتمی در انتخابات ریاست جمهوری پیروز شد و تا توقیف فله ای مطبوعات در اردیبهشت ۱۳۷۹ به طول انجامید. در این دوره هم مثل دوره قبل، مطبوعات ایران شاهد تقابل دو گرایش فکری اما با عناوین جدید اصلاح طلبی و اصولگرایی بود، به این معنی که روزنامه نگاران طرفدار خط مشی آقای خاتمی که با حفظ کلیت نظام جمهوری اسلامی، تغییرات و اصلاحات در شیوه اداره جامعه در عرصه های سیاست، اقتصاد، فرهنگ و خصوصاً سیاست خارجی را مدنظر داشت، به عنوان اصلاح طلب در روزنامه های غالباً تازه تاسیس خصوصی فعالیت می کردند و روزنامه نگاران موسوم به اصولگرایان که مخالف اصلاح طلبان بودند و از حکومت بطور مطلق و از دولت در صورت روی کار آمدن یک رییس جمهوری اصولگرا حمایت می کردند، در روزنامه های حکومتی فعال بودند.

این دوره هم گرچه در آن دو گرایش فکری در درون نظام جمهوری اسلامی مقابل هم قرار داشتند و روزنامه نگاری حرفه ای در مسلخ رقابت کور این دو گرایش قربانی شد، اما چون مطبوعات تازه تاسیس با فرم و محتوای تازه مخصوص روزنامه های رنگی با قطع جدید در این دوره روی کار آمدند و طیف بزرگی از جوانان تحصیل کرده بخصوص دختران با انگیزه و پرانرژی با گرایش اصلاح طلبی جذب این مطبوعات جدید شدند، می توان این دوره را که از آن به عنوان بهار مطبوعات ایران یاد می شود، نقطه عطفی در تاریخ معاصر مطبوعات ایران دانست.

کم و کاستی مطبوعات و روزنامه نگاری این دوره را هم من همان ایدئولوژیک بودن آنها می دانم که مثل سم به جان آنها افتاده بود، به این معنی که روزنامه نگاران اصلاح طلب، حمایت از دولت اصلاحات و مجلس ششم را سرلوحه فعالیت های خود قرار داده بودند و روزنامه نگاران اصولگرا هم در زمین و آسمان دنبال این بودند که از این دولت و مجلس بهانه ای به دست بیاورند تا مثل پتک بر سر اصلاح طلبان بکوبند!

طبیعی است در چنین شرایطی به رغم حضور روزنامه نگاران توانمند و شجاع در مطبوعات خصوصی و برخی مطبوعات وابسته به دولت اصلاحات، چون مدیریت این مطبوعات تابعی از فعل و انفعالات سیاسی بودند و قوانین نیز بر علیه آنها بود تاثیر آنچنانی در اصلاح روند تحمیلی بر مطبوعات نداشتند.

آیا امروزه روزنامه نگاری جایگاه واقعی خود را یافته است؟

ترکن دیار فکر می کنم در پاسخ سوال های قبلی به کرات به این موضوع اشاره کردم و معتقدم تا زمانی که ساختار فعلی مطبوعات و کلا نظام رسانه ای در کشور ما در ریل درست قرار نگیرد، روزنامه نگاری نیز جایگاه واقعی خود را پیدا نخواهد کرد و رسالت خود را نمی تواند انجام دهد.

دین مطبوعات به شما پس از این همه سال خدمت چیست و بالعکس خود جنابعالی به مطبوعات چه دینی دارید؟

ترکن دیار اولاً که من فعالیت نزدیک به چهار دهه روزنامه نگاری خود را خدمت به مطبوعات و رسانه های کشور نمی دانم که حالا انتظار مثلاً قدرانی و تقدیر از آنها داشته باشم. یعنی نگاه من به این حرفه در طول این مدت این بوده است که در یک بنگاه رسانه ای دولتی یا حکومتی دارم کار می کنم و در قبال کاری که انجام می دهم.....ادامه در صفحه ۸

خبرنگاران خسته از وعده های تکراری

افزود: همین مساله موجب شده با وجود آنکه تعداد اندک خبرنگاران توانمند گلستان، فهرست حدود ۵۰۰ نفره از خبرنگاران در استان وجود داشته باشد!

مطبوعات گلستان رها شده اند

مدیر مسوول روزنامه گلشن مهر گلستان هم گفت: وضعیت رسانه و مطبوعات در گلستان در نوعی خلأ یا رهاشدگی به سر می برد و سیاست نوعی شده ای برای ارتقای مطبوعات استان به چشم نمی خورد.

مریم قرانی ادامه داد: رهاشدگی رسانه ها به آن معنی نیست که دولت های مختلف برای مطبوعات در گلستان هزینه نکرده اند بلکه این هزینه ها برون دای نداشتند و مطبوعات استان نتوانستند رسالت اطلاع رسانی دقیق و به هنگام را به انجام رسانند.

قرانی به تخصیص وام یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریالی استانداری گلستان به خبرنگاران و اعضای خانه مطبوعات اشاره کرد و توضیح داد: با سوء تدبیر معلوم نشد مکانیزم توزیع آن در خانه مطبوعات چگونه رقم خورد که از بین ۱۷۰ میلیارد ریال اعتبار تخصیص یافته به این بخش حتی یک وام یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریالی به روزنامه گلشن مهر نرسید.

جای خالی نهادهای صنفی پویا در گلستان

مدیر پایگاه خبری تحلیلی پریشهر نیز از نبود نهادهای صنفی فعال و پویا در حوزه رسانه گلستان گلایه کرد و افزود: یکی از مشکلات رسانه های مکتوب و پایگاه های خبری استان طی سالهای اخیر، فقدان نهادهای صنفی فعال و پویا در این حوزه است.

روح الله هراتی ادامه داد: طی سال های نه چندان دور، در گلستان، چند نهاد صنفی شامل خانه مطبوعات، انجمن صنفی روزنامه نگاران و انجمن صنفی مدیران مسوول نشریات فعال بود که هر کدام به وسع خود، گام هایی را در حوزه های بیمه و آموزش بردارند اما رفته رفته فعالیت این نهادها به دلایل مختلف از رونق افتاد.

وی معتقد است؛ در سال های اخیر آنگونه که انتظار می رفت تنها نهاد صنفی به جای مانده از حوزه مطبوعات وابسته به ارشاد نتوانست موفق عمل کرده و انتظارات اهالی رسانه را برآورده کند.

خبرنگار خبرگزاری فارس استان گلستان نیز با اشاره به مشکلات اصحاب رسانه به خبرنگار ایرنا گفت: هر ساله تعدادی از اهالی باسابقه رسانه گلستان به دلایل مختلف از جمله مشکلات معیشتی و غیره با وجود علاقه به حرفه خبرنگاری، عطای.....ادامه در صفحه ۶

شرکت گردشگری و مهاجرتی

آوازه گشت

مجری تورهای تجاری، توریستی، ورزشی و ...

تهیه بسته پروازهای داخلی و خارجی
رزرواسیون هتل های ایرانی و جهان
اخذ ویزای کلیه کشورها

تلفن (تهن) ۰۹۱۱-۳۷۵-۵۵۲۰
موبایل ۰۹۰۴-۴۹۹-۵۶۸۷
سایت www.avazehgasht.com
مهاجرت کننده تور ۰۹۱۱-۳۷۷-۴۸۸۰

خبرنگاران خسته از وعده های تکراری

اصحاب رسانه گلستان به مشکلات حل نشده و وعده های تکراری و بی ثمر مسوولان برای حل مشکلات خود اشاره می کنند و معتقدند: اگر مدیری بگویند حال خبرنگاران خوب است این یک خبر ساختگی و جعلی بیش نیست.

به گزارش ایرنا، زندگی برایش به گونه دیگری جریان دارد اتفاقات روزمره و تکراری با قلمش جذاب تر از روزهای دیگر می شود، خبرنگاری برایش افتخار است و قلمش از نگاه غضبناک منتقدان نمی لرزد.

گاهی صدای مشکلات مردم می شود و گاهی تپش لبخندی از رضایت بر لبان مستاجر، تولیدکننده، کشاورز، معلم، پرستار، بازنشسته و دیگر اقشار می نشاند، قلم برایش همه چیز است اما همین کسانی که روزمرگی ها و تکراری ها را برای همه جذاب می کنند با چالش و مشکلاتی مواجه هستند که گاهی آنها را به این اندیشه فرو می برد که این چه کاری است که مثل بختک به جانشان افتاده است؟

گرچه خبرنگاران در ۱۷ مرداد ماه هر سال از حاشیه به متن می روند اما وعده های بی ثمر و تکراری دیگر در روز خبرنگار آنها را سر شوق نمی آورد.

بیمه، امنیت شغلی، مسکن، حقوق کافی، خدمات درمانی و شکایت های مدیران، از عمده سختی های است که به صدای رسای مردم خش می اندازد؛ عقده هایی از بی مهری ها و فشارهای روانی مثل پتکی بر روحیه لطیف یک خبرنگار فرود می آید که چرا زبان مردم شده است.

روزنامه نگاران فرصت هستند نه تهدید

مدیر مسوول هفته نامه آفتاب گلستان و پیشکسوت رسانه در این باره به ایرنا گفت: مسوولان باید نقش و جایگاه مطبوعات را به عنوان رکن چهارم دموکراسی درک کرده و بر آزادی مطبوعات تأکید کنند.

روح الله کلاتری با اشاره به نقش و جایگاه مطبوعات در گسترش اطلاع رسانی و نقد حاکمان و رهبران جامعه گفت: روزنامه نگاری یعنی منتقد همیشگی وضع موجود برای رسیدن به وضع مطلوب و بر همین اساس رسالت اصلی و اساسی روزنامه نگار پیگیری مطالبات مردم و نقد عملکرد حاکمان و رهبران جامعه است.

وی با اشاره به اینکه روزنامه نگاران فرصت هستند و نه تهدید، افزود: اگر مسوولان شرایط نقد را برای خبرنگاران فراهم کنند جامعه به توسعه و پیشرفت خواهد رسید.

خبرنگار خبرگزاری تسنیم در استان گلستان نیز به ایرنا گفت: خبرنگاران با مشکلاتی دست و پنجه نرم می کنند که در خیلی از مشاغل دیگر وجود ندارد، با وجود آنکه همه جایگاه خبرنگار را ویژه می دانند و از آن تعریف و تمجید می کنند اما خبرنگاران هنوز در ابتدایی ترین نیازها مانده اند، اینکه تأمین اجتماعی و یا حتی فرهنگ و ارشاد اسلامی، خبرنگاران را به رسمیت می شناسد یا نه مساله مهمی است.

فریده ستایشگر تشخیص ندادن خبرنگار از خبرنگار ناما توسط برخی دستگاه های متولی را نشانه سیستم معیوب در این حوزه دانست و...ادامه در همین صفحه

چگونه رسانه قوی داشته باشیم؟

خبرهای منفی هر کشور، باید توسط رسانه های همان کشور پوشش داده شوند و نه رسانه ها و روزنامه نگاران دیگر کشورها. مگر اینکه سیستم رسانه ای کشوری مختل باشد.

رهبری به تازگی گفته اند: «هر کس رسانه ی قوی تر داشته باشد، موفق تر خواهد بود».

آیت الله خامنه ای در دیدار جمعی از شاعران گفته بودند: «امروز در دنیا چالشها و درگیری ها چالشهای رسانه ای است. بیش از آنچه موشک و پهپاد و هواپیما و ابزارهای جنگی و مانند اینها تأثیر بگذرانند در عقب راندن دشمن، رسانه ها هستند که تأثیر میگذرانند و دلها را تحت تأثیر قرار میدهند، ذهنها را تحت تأثیر قرار میدهند. جنگ جنگ رسانه ای است؛ هر کس رسانه ی قوی تر داشته باشد، در اهدافی که دارد - هر هدفی - موفق تر خواهد بود».

سوال اینجاست، ما چگونه می توانیم رسانه قوی داشته باشیم؟ رسانه قوی چیست و چگونه است؟

برای داشتن رسانه های قوی باید این ۴ مورد را دنبال کرد.

اول - توافق بر سر تعریف رسانه

برای داشتن رسانه قوی قبل از هر چیز باید به تعریف واقعی، صحیح، مشترک و مورد توافق از رسانه رسید. چنین چیزی در ایران و خاورمیانه وجود ندارد. اینکه رسانه چیست و روزنامه نگار چیست. تفاوت رسانه با ابزار تبلیغات و روابط عمومی چیست.

بدون داشتن تعریف صحیح و مشترک از رسانه و روزنامه نگار، هر فعالیتی در مسیر داشتن رسانه قوی، بی نتیجه است و حتی می تواند به ضرر رسانه تبدیل شود.

رسانه و روزنامه نگاری پدیده های مدرن هستند و برای شناخت و به کارگیری صحیح آنها نیازمند قوه درک و نگاه مدرن هستیم.

گام اول، به رسمیت شناختن رسانه به عنوان ابزار اطلاع رسانی حرفه ای و نه ابزار تبلیغات سیاسی است. رسانه و روزنامه نگاران حرفه ای قرار است واقعیت ها و نظرات مختلف را تهیه و منتقل کنند؛ قرار است به سوژه هایی که خود انتخاب می کنند بپردازند و حوادث گوناگون را پوشش دهند بدون اینکه در این فعالیت ها تحت تأثیر دستورات و فشارهای نهادهای بالادستی رسانه خود باشند؛ بدون اینکه برای تأمین منافع گرایش ها، گروه ها، احزاب، افراد و مقامات تلاش کنند بلکه هدف آنها تأمین منافع و حقوق عمومی است.

هدف رسانه و روزنامه نگاری، اطلاع رسانی دقیق، صحیح و بی طرفانه واقعیت ها و نظرات متنوع درباره موضوعات با ارزش برای مخاطبان بدون جانبداری از مقامات، دولت ها، سازمان ها، احزاب، گروه ها و گرایش های مختلف است. رسانه، ارتش رسانه ای حمله و دفاع از نهاد بالادستی یا دیگران نیست. رسانه، دستگاه تبلیغات سیاسی و روابط عمومی دستگاه ها و سازمان های مختلف نیست تا از تصمیمات و رفتارهای درست و غلط دفاع و آنها را توجیه کند.

رسانه مستقل یعنی اینکه سردبیر، تحریریه و خبرنگاران در تصمیم گیری حرفه ای و کاری تحت تأثیر دستورات خارج از تحریریه نباشند و تنها به اصول حرفه ای - اخلاقی و قانونی پایبند هستند.

رسانه حرفه ای یعنی انتقال واقعیت ها بدون تحریف و بزرگنمایی و کوچک نمایی و تنها تعهد به واقعیت نمایی.

رسانه حرفه ای یعنی اینکه در برابر منابع مالی و مدیریتی خود شفافیت دارد؛ در برابر مطالب منتشر شده خود پاسخگو است و توضیح می دهد.

دوم - تقویت رسانه های حرفه ای و مستقل چگونه می توان رسانه های قوی داشت و از آنها حمایت کرد؟ رسانه قوی به معنی رسانه حرفه ای است. هر چه رسانه ای حرفه ای تر باشد قدرتمندتر و قوی تر خواهد بود. در نتیجه باید زمینه را برای فعالیت حرفه ای رسانه فراهم کرد. رسانه حرفه ای و قدرتمند، رسانه ای است که بر مخاطبان تأثیرگذاری دارد؛ مخاطبان و افکار عمومی به آن اعتماد دارد و مطالب آن را باور می کنند. رسانه ای که نزد مخاطبان، اعتبار دارند.

رسانه حرفه ای رسانه ای است که به معیارهای حرفه ای - اخلاقی پایبند است. رسانه حرفه ای، نیازمند فضای باز و آزاد است. البته آزادی مسوولانه و همراه با پاسخگویی.

مطبوعات نخستین گام، تقویت رسانه های عمومی (متعهد به فعالیت بی طرفانه و مستقل) و رسانه های حرفه ای بخش خصوصی است. تبدیل رسانه های ارگان به واحدهای روابط عمومی و اطلاع رسانی نهادهای بالادستی، ادامه در همین صفحه

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیس شده اند

ادامه از صفحه قبل
حقوق می گیرم، در واقع کارمند دولت یا حکومت بودم، مانند بقیه کارمندان، فقط نوع کارم تولید محصول رسانه ای مانند خبر، گزارش و مانند اینها بود.

آنچه که باعث شد در این مدت طولانی در این کار دوام بیاورم غیر از بحث حقوق ماهانه و بیمه و بازنشستگی که مانند همه کارمندان، مهم ترین دلیل تداوم این شغل بود، موضوع علاقه ام به حرفه روزنامه نگاری بخاطر تطابق ماهیت و ظرفیت این حرفه با جهان بینی من و دیدگاه و نگاهم به زندگی بود. گرچه همانطور که بارها در این گفت و گو تأکید کردم ساختار و فضای حاکم بر مطبوعات و رسانه های دولتی و حکومتی طوری نبوده و نیست که مثلاً من نوعی بتوانم آن روزنامه نگاری حرفه ای ایده آل خودم را در آنها به منصفه ظهور برسانم.

پس با این شرایط چکار باید می کردم؟ به عبارت دیگر چگونه خودم را با این ساختار هماهنگ می کردم؟ این سؤال، تنها، سؤال من نبود و نیست، بلکه شاید هزاران نفر مثل من نیز این سؤال را از خودشان پرسیده و می پرسند. مهم و اصل این است که چه پاسخ عملی به این سؤال ما می توانیم بدهیم!

پاسخ من به این سؤال چیزی نبوده و نیست جز حفظ حرمت قلم در هر شرایط. به این معنی که به خودم هرگز اجازه ندادم غیر از آنچه که خودم قبول دارم و خودم تشخیص می دهم با امضای خودم در رسانه ای منتشر شود. امضاء در رسانه این است که نام کامل شما و گاهی همراه با عکس شما به عنوان نویسنده و تهیه کننده محصول رسانه ای مانند خبر، گزارش، مقاله، یادداشت، گفت و گو و مانند اینها در پای این محصول آورده شود.

البته درباره مقوله خبر، دوستانی که اهلش هستند، می دانند در رسانه های ما «خبر» که بدون امضاء خبرنگار منتشر می شود، بخش عمده محصولات رسانه ای ما را تشکیل می دهد و بنده نیز عمده تولیدات رسانه ای من در طول این مدت، خبر بوده است، و قاعدتاً محتوای آنها هم چیزی نبود که من قبول داشته باشم، ولی چون خبر در رسانه های ما عمدتاً به نقل از اشخاص حقوقی (مقامات، مدیران، مسئولان و ...) تنظیم می شود و خبرنگار حق دخالت در محتوای خبر ندارد، بنابراین تنظیم و انتشار این خبرها یک فعالیت عادی در رسانه ها محسوب می شود و هیچ ربطی به دیدگاه خبرنگاران ندارد، گرچه من همیشه سعی کرده ام که حتی در تنظیم خبرها هم بخش هایی از نقل قول ها را که با دیدگاهم نزدیک تر است، برجسته سازی کنم.

در مورد قسمت دوم سؤال شما که دین من به مطبوعات چیست باید بگویم که تنها دین و تعهد من به مطبوعات، انتقال دانش و تجربه اندکم به جوانانی است که در این مطبوعات مشغول هستند یا خواهند شد که البته از سال ۱۳۸۵ این کار را از طریق تدریس دروس روزنامه نگاری از جمله خبرنگاری، گزارش نویسی، مصاحبه و مانند اینها در دوره های آموزش روزنامه نگاری که از سوی دفتر مطالعات و برنامه ریزی رسانه های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراکز استان ها و شهرستان ها برگزار می شود، دنبال کردم.

اگر ممکن است سیر تاریخی نشر و نشریات ترکمن را بفرمایید. اولین نشریات ترکمن و ...

ترکمن ویار نا آنجا که بخاطر دارم اولین نشریه ترکمن در ایران (منظور نشریاتی که امتیازش را یک ترکمن گرفته باشد) نشریه صحرا بود که آقای عبدالرحمان دیه جی در سال ۱۳۷۷ تاسیس کرد. بعد از آن نشریات فراگی توسط آقای آراز محمد سارلی، باپراق توسط آقای یوسف قوجق و همزیستی توسط بنده که در سال ۱۳۸۰ تاسیس شد، فعالیت مطبوعاتی خود را در استان گلستان شروع کردند.

ساختار و فضای حاکم بر مطبوعات و رسانه های دولتی و حکومتی طوری نبوده و نیست که مثلاً من نوعی بتوانم آن روزنامه نگاری حرفه ای ایده آل خودم را در آنها

به منصفه ظهور برسانم

البته بعد از این تاریخ هم نشریات دیگری از جمله نشریه شما یعنی ترکمن دیار با صاحب امتیازی آقای لطیف ایزدی نیز توسط ترکمن ها در استان گلستان تاسیس شد که شاید نام بردن تک تک آنها در این مجال گنجد ولی تنها نکته ای که در خصوص گرایش های این نشریات می خواهم یادآوری کنم این است که برخی از این نشریات با عنوان ترکمنی ضمن پوشش خبرهای عمومی به معرفی و ترویج فرهنگ و ادبیات ترکمن و مسائل سیاسی اجتماعی مناطق ترکمن نشین پرداختند که قاعدتاً با اقبال مردم این مناطق مواجه شدند اما به علت کم بودن میزان تحمل برخی از نهادهای حکومتی از یک طرف و بی تجربگی و احساساتی برخورد کردن مدیران و خبرنگاران برخی از این نشریات با تعطیلی و توقیف زود هنگام آنها مواجه شدیم.

آیا می توان گفت که؛ سراسر تاریخ مطبوعات ما، به نوعی تاریخ «رنج و زندان و تبعید» بوده است؟

ترکمن ویار من هم با این گزاره شما موافقم. اصولاً مطبوعات در هر کشور نسبت مستقیم با تحولات آن کشور دارد، یعنی جامعه ای که مطبوعات در آن فعال نباشد، جامعه مرده و ایستایی است، البته امروز شاید بخاطر پیشرفت های شگرف تکنولوژی های ارتباطی، مفهوم مطبوعات که شامل رسانه های چاپی یا کاغذی است، تغییر کرده باشد، بر این اساس امروز نمی توان گفت که اگر مطبوعات کاغذی کم شدند، یا چون اکثریت آنها وابسته به قدرت و بلندگوی قدرت هستند و تیراژشان به حداقل رسیده است، بنابراین مطبوعات فعال نیستند و به این علت جامعه مرده و ایستاست! نه، اصلاً اینطور نیست بلکه نقش اطلاع رسانی و آگاهی بخشی مطبوعات به فضای مجازی منتقل شده و محصولات رسانه ای که قبلاً توسط روزنامه نگاران در روزنامه ها و نشریه ها چاپ می شد در قالب های جدید و جذاب و فوری و بدون هزینه و بدون نیاز به مکان ثابت و تجهیزات فیزیکی با گستره توزیع بی کران منتشر می شود.

با این تعریف از مطبوعات، برمی گردم به پاسخ سؤال شما که بله تاریخ مطبوعات ما از گذشته تا حالا تاریخ رنج و زندان و تبعید بوده است، چرا که ماهیت مطبوعات، آگاهی بخشی آن است و آگاهی همیشه دشمنان خاص خودش را دارد. مطبوعاتی که پرچم آگاهی بخشی را همیشه در اهتزاز نگه داشته اند با این دشمنان درگیر هستند و این درگیری، رنج و زندان و تبعید را برای مدیران این مطبوعات و روزنامه نگاران همیشه به دنبال داشته است.

نخستین روزنامه نگار احتمالاً تبعیدی یا زندانی و ... ترکمن ؟

من حقیقتاً کسی را که به عنوان روزنامه نگار ترکمن زندانی یا محکوم به زندان صحرا نبودم و خیلی از ریز مسائلی که بر مطبوعات و روزنامه نگاران این ادامه در صفحه ۹

چگونه رسانه قوی داشته باشیم؟

ادامه از همین صفحه

هدفمندی پرداخت یارانه های نقدی و غیرنقدی به سمت رسانه های منتقد و حرفه ای بخش خصوصی و عمومی، خلق فضای رقابتی میان رسانه ها، کنار گذاشتن مجازات های حذفی در برابر رسانه ها از جمله توقیف و لغو امتیاز و تبدیل آن به مجازات جریمه مالی از جمله اقدامات لازم برای تقویت رسانه های حرفه ای است.

لغو انحصار صداوسیما در زمینه فعالیت شبکه های رادیو تلویزیونی و ایجاد امکان راه اندازی شبکه های رادیو تلویزیونی خصوصی، نگاه به بخش رسانه به عنوان یکی از بخش های اقتصادی و یک کسب و کار در حوزه اطلاع رسانی و سرگرمی از دیگر موارد است. سرگرمی از این بابت که خبر خود نیز هم اکنون همزمان در دو بخش اطلاع رسانی / فرهنگی و سرگرمی تعریف می شود به مانند فوتبال حرفه ای و سینما و تئاتر و ... که همزمان در ورزش و فرهنگ و در حوزه صنعت سرگرمی قابل تعریف و پیگیری هستند.

تغییر روش از مجوز انتشار (نیاز به دریافت مجوز قبل از انتشار) به ثبت انتشار (انتشار رسانه بعد از ثبت خودکار مشخصات رسانه در ادارات فرهنگ یا شهرداری ها یا دادگستری یا سازمان ثبت اسناد آغاز می شود به مانند ثبت شرکت ها) از دیگر اقداماتی است که می تواند به تولد و تقویت رسانه های حرفه ای کمک کند.

دولت یا حکومت نمی تواند رسانه دار خوبی باشد. مهم ترین دلیل آن نیز نقض عرض و وجود تضاد منافع میان دو طرف است. در نتیجه این تغییر باید رخ دهد: اگر رسانه ای زیرمجموعه حکومت دولت و بخش عمومی در حال فعالیت است و بودجه خود را از این بخش دریافت می کند باید به فعالیت حرفه ای، بی طرفانه و مستقل متعهد شود تا بتواند اطلاع رسانی را به شیوه دقیق، صحیح ادامه دهد.

در غیراین صورت، رسانه های زیرمجموعه و وابسته به نهادها و سازمان های دولتی، حکومتی و عمومی باید به واحدهای اطلاع رسانی روابط عمومی سازمان های خود تبدیل شوند. نه اینکه با تغییر هر دولت، مجموعه ای از فعالان رسانه ای حامی و همسوا با دولت، در رسانه های زیرمجموعه دولت مستقر شوند و آن رسانه ها را به بوق تبلیغات و حمایت از دولت تبدیل کنند.

سوم- تقویت روزنامه نگاران حرفه ای و مستقل هر کشوری به روزنامه نگاران حرفه ای، قدرتمند و مستقل نیاز دارد. همانگونه که به فیلسوفان و متفکران، سیاستمداران و وکلا، فعالان اقتصادی و بازرگانان، پزشکان و مهندسان، مدیران و فعالان صنفی، دانشمندان و نویسندگان و شاعران و هنرمندان و فرهنگمندان و نیروهای حرفه ای نظامی، امنیتی و پلیس نیازمند است.

رسانه حرفه ای و قدرتمند بدون روزنامه نگار حرفه ای و قدرتمند قابل تصور نیست و عکس آن هم صادق است. همه کشورهای دارای رسانه های قوی، روزنامه نگاران قوی هم دارند. احترام به ماهیت کاری روزنامه نگاران حرفه ای در زمینه اطلاع رسانی کامل و دقیق واقعیت ها، به رسمیت شناختن آزادی، استقلال حرفه ای و بی طرفی خبرنگاران و سردبیران، حمایت حقوقی - قضایی روزنامه نگاران به هنگام فعالیت حرفه ای از جمله محاکمه علنی با حضور هیات منصفه، به رسمیت شناختن مسئولیت و حق اشتباه روزنامه نگاران، به رسمیت شناختن انگیزه خبرنگاران روزنامه نگاران و حق مردم در کسب آگاهی و کمک به روزنامه نگاران در حفظ منابع خود از جمله موارد تقویت کننده روزنامه نگاران حرفه ای است.

انتقال مسوولیت قضایی حقوقی مطالب منتشر شده در رسانه ها از سردبیر و روزنامه نگاران به مالکان و شخصیت حقوقی رسانه (مدیر مسوول و صاحب امتیاز) از دیگر اقدامات در مسیر تقویت روزنامه نگاران و رسانه هاست.

چهارم - خودکفایی در اطلاع رسانی و پوشش خبرهای منفی

یکی از مهم ترین ویژگی های کشورهای دارای رسانه ها و روزنامه نگاران قوی، خودکفایی اطلاع رسانی به ویژه درباره خبرهای منفی همان کشور است. در حالت عادی، این مزیت نسبی رسانه های هر کشور است چون به محل حادثه نزدیک تر هستند؛ می توانند حوادث کشور خود را بهتر، سریع تر، دقیق تر و صحیح تر پوشش دهند. خودکفایی اطلاع رسانی به این معناست که رسانه ها و روزنامه نگاران هر کشور، بتوانند نیاز افکار عمومی و مردم کشور خود به اطلاعات مورد نیاز را به خوبی و با کیفیت، پاسخ بگویند و رفع کنند.

مهم ترین و حساس ترین بخش، درباره خبرهای منفی هستند. خبر منفی یکی از ارزش های خبری است و برای اکثریت مخاطبان، جذابیت و اهمیت زیادی دارد. هر کشوری در هر جای جهان، از امریکا تا کره شمالی و از روسیه تا استرالیا، دارای خبر منفی است و راه فراری از آن نیست. ادامه در صفحه ۹

باسمه تعالی

آگهی تأسیس شرکت سرزمین رستای قشم (سهامی خاص)

خلاصه اظهارنامه و اساسنامه شرکت سرزمین رستای قشم (سهامی خاص) که در تاریخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۴ تحت شماره ۷۷۴۶ و شناسه ملی ۱۴۰۱۳۵۴۶۶۳۰ در این اداره به ثبت رسیده است برای اطلاع عموم در روزنامه رسمی و کثیرالانتشار آگهی می شود: (۱) موضوع فعالیت شرکت: صادرات واردات و خرید و فروش کلیه کالاهای مجاز داخلی و خارجی، انجام کلیه عملیات تجاری و بازرگانی و اقتصادی، اخذ و اعطای نمایندگی در داخل و خارج از کشور به اشخاص حقیقی و حقوقی انجام کلیه فعالیت های تجاری و بازرگانی اعم از تهیه کلیه کالاهای مجاز بازرگانی اعم از خوراکی و غیر خوراکی و صنعتی و الکترونیکی، ترخیص و توزیع کالا از گمرک، خرید و فروش اینترنتی انواع کالاهای مجاز بازرگانی، شرکت در مناقصات و پیمانها و مزایدهات دولتی و خصوصی داخل و خارج از کشور و عقد قرارداد با اشخاص حقیقی و حقوقی، سرمایه گذاری مشترک در مورد موضوع فعالیت با شرکتهای داخلی و خارجی، اخذ و ایجاد شعب و اعطای نمایندگی در داخل و خارج از کشور شرکت در کلیه نمایشگاهها و سمینارها و همایش های داخلی و خارجی افتتاح حساب نزد کلیه بانک ها اخذ وام و اعتبارات بانکی به صورت ارزی و ریالی از کلیه بانک ها موسسات مالی و اعتباری در سراسر کشور گشایش اعتبارات ال سی، اخذ ضمانت نامه بانکی واردات ماشین آلات و تجهیزات تولیدی صنعتی و انجام کلیه عملیات مرتبط طبق مجوز فعالیت اقتصادی شماره ۱۸۱ مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۱۶ سازمان منطقه آزاد قشم کلیه مقادیر مندرج در بند فوق به تأیید مدیریت جذب سرمایه و بازاریابی رسیده است.

(۲) مدت شرکت: از تاریخ ثبت به مدت نامحدود.

(۳) مرکز اصلی شرکت: قشم مجتمع پردیس - طبقه اول - لاین گلابیل - واحد ۴۱-کد پستی ۷۹۵۱۶۳۳۹۴۹ - دفتر شرکت سرزمین رستای قشم

(۴) سرمایه شرکت مبلغ ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال نقدی منقسم به ۱۰۰ سهم با نام ۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریالی که

سی و پنج درصد آن معادل ۳,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال طی گواهی شماره ۲۲۸۱۱,۱۷۸ مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۰۳ بانک صادرات هرمزگان شعبه قشم کد ۸۱۱ پرداخت گردیده است و مابقی در تعهد صاحبان سهام می باشد.

(۵) خانم مریم صابری رابری به شماره ملی ۳۱۲۰۰۱۵۲۶۱ به سمت عضو هیات مدیره و آقایان علی گلستانی حکمتی به شماره ملی ۳۰۹۱۲۳۷۴۱۹ به سمت رئیس هیات مدیره و محمد صابری به شماره ملی ۲۹۹۳۸۵۶۷۰۷ به سمت مدیر عامل و نائب رئیس هیات مدیره برای مدت دو سال انتخاب گردیدند.

(۶) کلیه اسناد و اوراق بهادار و تعهد آور و تجاری و بانکی شرکت از قبیل چک، سفته و پروات و عقود اسلامی و قراردادها و مکاتبات عادی و اداری با امضای منفرد مدیر عامل و نائب رئیس هیات مدیره همراه با مهر شرکت معتبر می باشد.

اختیارات مدیر عامل: طبق اساسنامه شرکت می باشد.

آقایان محمدرضا ذبیحی به سمت بازرس اصلی و بهزاد اسدی جرجاقتی به سمت بازرس علی البدل برای مدت یک سال انتخاب گردیدند.

(۹) روزنامه کثیرالانتشار صبح ساحل جهت درج آگهی های شرکت تعیین گردید.

(۱۰) اساسنامه شرکت مشتمل بر ۶۴ ماده و ۱۱ تبصره در مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۰۶ به تصویب رسید.

روپا زاهدنی

رئیس اداره ثبت شرکتها و مالکیت های صنعتی و معنوی منطقه آزاد قشم

تبصره: با عنایت به اینکه درج آگهی در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران شرط اصالت این آگهی می باشد، مستفاد از ماده ۱۰ ضوابط ثبت شرکت و مالکیت های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری صنعتی، شرکت مکلف است طرف مهلت مقرر حداکثر ده روز از تاریخ صدور این آگهی با حضور در اداره ثبت شرکت های سازمان منطقه آزاد قشم نسبت به درج آگهی فوق در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران اقدام نماید در غیر این صورت هیچگونه مسئولیتی متوجه این اداره نمی باشد.

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیس شده اند

ادامه از صفحه قبل

منطقه گذشته است، مطلع نیستیم، اما احضار، بازداشت و حتی دادگاهی شدن برخی دوستان را که کمابیش رسانه ای هم شد، شنیدیم. مثلا آقایان عبدالرحمان دبه جی مدیرمسئول نشریه صحرا، مرحوم آنه محمد بیات فعال رسانه ای، امان محمد خوجلی فعال رسانه ای و لطیف ایزدی مدیر مسئول ماهنامه ترکمن دیار و پایگاه خبری اولکامیز هر کدام به یک شکلی با این گونه مشکلات دست و پنجه نرم کردند. بنده نیز حداقل سه بار دادگاهی شدم، ولی به زندان نرفتم و یک بار هم تبعید شدم که توضیح ریز این مسائل نیز بماند برای مجال دیگری.

در مورد عبارت: «جهان روزنامه نگاری، جهان دغدغه هاست»، چه نظری دارید؟

ترکمن دیار فکر می کنم این توصیف بسیار قشنگی از روزنامه نگاری است و جهان روزنامه نگاری با تعاریف و توصیفات که درباره کارکرد و ماهیت آن در پاسخ به سئوالات قبلی انجام دادم، چیزی جز همان جهان دغدغه ها نیست، دغدغه هایی که روزنامه نگاران حرفه ای و مستقل همیشه آنها را با خودشان حمل می کنند. به عبارت دیگر می توان گفت روزنامه نگاری زمانی به دنیا آمد که دغدغه حل مشکلات ریز و درشت جامعه در وجود برخی از انسان های فهیم، دلسوز و مسئولیت پذیر بوجود آمد.

کدام مقطع تاریخی برای پیشرفت و تعالی مطبوعات و روزنامه نگاری، بهترین مقطع و موقعیت بوده است؟

ترکمن دیار اینکه مطبوعات و روزنامه نگاران در مقاطع مختلف بخاطر فضای سیاسی ایجاد شده دستخوش تحولات و تغییراتی شده اند لزوما به معنی ارتقاء و توسعه آنها نبوده است. یعنی هر کدام از مقاطع تاریخی قبل و بخصوص بعد از انقلاب سال ۵۷ را اگر بررسی کنیم، می بینیم که مطبوعات و روزنامه نگاران متأثر از جنبش های سیاسی اجتماعی صرفا برای رسیدن به اهداف این جنبش ها تلاش کرده اند و هرگز به فکر این نبودند که جایگاهی مستقل، قوی و حرفه ای برای خود ایجاد کنند که البته دلیل اصلی آن وابستگی مدیران مطبوعات به قدرت بوده است.

البته من مقطع تاریخی بعد از روی کار آمدن دولت آقای خاتمی در سال ۱۳۷۶ تا توقیف فله ای مطبوعات در اردی بهشت سال ۱۳۷۹ را یک مقطع متفاوت از بقیه مقاطع می دانم چرا که در این مقطع گرچه مطبوعات و روزنامه نگاران حمایت از دولت اول اصلاحات و مجلس ششم را سرلوحه فعالیت های خود قرار دادند اما فضای آزاد ناشی از وجود این دولت و مجلس که تعدادی از روزنامه نگاران با سابقه، زنده و مجرب در مدیریت و بدنه این دو قوه ورود کرده بودند، باعث شد که حمایت از روزنامه نگاری حرفه ای و نوگرا چه در محتوا و چه در فرم بیشتر شود و در نتیجه روزنامه ها و نشریات جدید با جذب روزنامه نگاران متخصص، جوان و با انگیزه تاسیس شدند.

شرایط فعلی مطبوعات کشور را با کدام دوره تاریخی مطبوعات می توان مقایسه کرد؟

ترکمن دیار مطبوعات کشور در شرایط فعلی در کلیت یعنی از نظر ساختار نظام رسانه ای

روزنامه نگاری زمانی به دنیا آمد که دغدغه حل مشکلات ریز و درشت جامعه در وجود برخی از انسان های فهیم، دلسوز و مسئولیت پذیر بوجود آمد

تفاوتی با دوره های گذشته حداقل در بعد از انقلاب سال ۵۷ ندارد ولی اگر منظور وضعیت آن از نظر کمی و کیفی و تاثیرگذاری آن بر جامعه باشد اولاً اینکه تیراژ مطبوعات که اتفاقا یک معیار جهانی برای سنجش توسعه فرهنگ جوامع محسوب می شود، امروز بنا به آمارهای رسمی در پایین ترین سطح در مقایسه با دوره های گذشته قرار دارد.

دوما از نظر تعداد عناوین مطبوعات یعنی تعداد مجوزهایی که برای انتشار نشریات صادر شده شاید در دنیا اول باشیم ولی این رتبه نه تنها یک افتخار یا موفقیت نیست، بلکه نشانه تفرق، پراکنده کاری و تضعیف قدرت مطبوعات است. شما ببینید مثلا امروز ما در استان مان بجای مثلا ۵۰ نشریه کوچک و پراکنده مکتوب، پنج یا ۱۰ نشریه بزرگ و قوی مکتوب داشته باشیم، چه تحولی در تیراژ، کارکرد و تاثیرگذاری مطبوعات در استان ایجاد که نمی شد!

بنابراین، من خیلی قائل به این نیستم که مثلا برخی تحولات سیاسی مقطعی که منشاء تحولاتی در مطبوعات شده است را نشانه تحولات و تغییرات تاریخی در مطبوعات بدانم و برای آن مقطع، هویتی مستقل تعریف کنم.

بعضی ها را اعتقاد بر این است که: «آفات روزنامه و روزنامه نگاری در دل روزنامه هاست، نه در بیرون.» نظر شما در مورد

ترکمن دیار این گزاره چیست؟ فکر می کنم پاسخ این سؤال را نیز در پاسخ به سئوالات قبلی شما داده باشم، همانجا که چندین بار تاکید کردم در ساختار دولتی و حکومتی مطبوعات، شما نیازی نیست آفات روزنامه نگاری را در درون یا بیرون آنها جستجو کنید، چرا که اصل قضیه که استقلال مطبوعات از قدرت است، در آنها موضوعیت ندارد و در نتیجه تبعات بعدی هم در فقدان اصل قضیه، قابل بحث نیست.

چه زمانی روزنامه نگاران ما به امنیت شغلی و شخصی خود می رسند؟

ترکمن دیار پاسخ سؤال قبلی، فکر می کنم پاسخ مناسبی برای این سؤال شما هم باشد. یعنی تنها در مطبوعات مستقل از قدرت که توانایی نظارت و کنترل قدرت را داشته باشند، روزنامه نگاران قدرتمند هم از نظر شغلی، هم از نظر جایگاه اجتماعی و هم از نظر مالی و اقتصادی حضور خواهند داشت.

مشکلات روزنامه نگاری به لحاظ درونی و بیرونی کدامند؟ چه آسیب هایی گریبانگیر مطبوعات است؟

ترکمن دیار پاسخ این سؤال شما را هم در سطور بالا به کرات داده ام.....ادامه در صفحه ۱۰

چگونه رسانه قوی داشته باشیم؟

ادامه از صفحه ۸

هیچ کشوری در جهان وجود ندارد که خبر منفی نداشته باشد، حالا دو مسیر برای کشف و پوشش خبرهای منفی وجود دارد.

روزنامه نگاران و رسانه های همان کشور، این خبرها را کشف و پوشش و پیگیری می کنند یا اینکه با توقف کار آنها، رسانه ها و روزنامه نگاران دیگر کشورها این دسته از خبرها را دنبال و منتشر می کنند.

رسانه ها در دسته اول، اخبار منفی با دقت و صحت و با استفاده از منابع نزدیک و اصلی تهیه می شوند و در نتیجه حجم اخبار جعلی و غیردقیق می تواند به حداقل برسد. ضمن اینکه این اطلاع رسانی به سیستمی برای خوداصلاحی و خودترمیمی جامعه منجر می شود و به اعتبار رسانه ها و روزنامه نگاران داخلی و اعتماد عمومی به آنها می افزاید. همچنین مرجعیت اطلاع رسانی در داخل می ماند.

در دسته دوم اما معمولا مقامات، کودکانه فکر می کنند با جلوگیری از انتشار خبرهای منفی کشورشان، از تعداد حوادث منفی می کاهند غافل از اینکه انتشار این خبرهای منفی به جریان های زیرزمینی و رسانه های خارجی واگذار می شود.

در سایه سکوت و سکون روزنامه نگاران و رسانه های داخلی، رسانه ها و روزنامه نگاران دیگر کشورها به خبرهای منفی و اساسی آن کشور می پردازند.

چون رسانه ها و روزنامه نگاران خارج از کشور، از محل وقوع خبر، فاصله فیزیکی و روانی دارند در نتیجه احتمال انتشار خبر جعلی و جزئیات غیردقیق و بزرگنمایی و نادرست نمایی، افزایش می یابد.

علاوه بر این، راستی آزمایی و دقت سنجی این نوع از خبرها از دور، با سختی ها و مشکلات زیادی روبه رو می شود. برخلاف رسانه های داخلی که این دو را به دلیل نزدیک بودن، به راحتی می توانند و باید انجام دهند.

در این وضعیت، رسانه ها و روزنامه نگاران داخلی آن کشور، بی اعتبار می شوند و اعتبار رسانه ها و روزنامه نگاران خارجی افزایش می یابد. مردم به سمت رسانه های خارجی می روند و سعی می کنند نیاز به اطلاع رسانی خود را از مسیر رسانه های خارجی رفع کنند. مرجعیت اطلاع رسانی از رسانه های داخلی به خارجی منتقل می شود.

در هر دو حالت خبرهای منفی به مانند آب در سرآشینی، مسیری برای حرکت و انتشار می یابند. از طریق رسانه های داخلی یا خارجی اما بهتر است از مسیر رسانه های داخلی، انتشار رخ دهد. قطعاً رسانه ها و روزنامه نگاران داخلی توانایی و اطلاعات بیشتری برای پوشش رخدادهای کشور خود دارند مگر اینکه مانع از فعالیت آنها شد و با این اقدام، فرصت طلایی را از آنها گرفت و در اختیار رقبای خارجی قرار داد. نمونه مهم این دو وضعیت، نحوه پوشش خبرهای منفی است که در دو کشور کره شمالی و کره جنوبی رخ می دهد.

در اولی رسانه های داخلی، خبرهای منفی کشورشان را پوشش نمی دهند چون اجازه این کار را ندارند. در نتیجه، رسانه های کره جنوبی، خبرهای منفی کره شمالی را پوشش می دهند و منتشر می کنند. اگر به خبرهای منفی مربوط به کره شمالی دقت کنید متوجه می شوید منبع اکثر آنها رسانه ها و موسسات کره جنوبی هستند.

در مقابل، خبرهای منفی کره جنوبی، زودتر، قوی تر و بیشتر از همه، توسط روزنامه نگاران و رسانه های این کشور پوشش داده می شوند. شاید به جرات بتوان گفت هیچ خبر منفی مربوط به کره جنوبی وجود ندارد مگر اینکه اول بار توسط رسانه ها و روزنامه نگاران این کشور منتشر شده باشد و آنها منبع اصلی و اول باشند. در اکثر موارد، رسانه های خارج از کره جنوبی، در پوشش خبرهای منفی این کشور، نمی توانند منبع اصلی باشند بلکه خبرها را به نقل از منابع داخلی کره جنوبی منتشر می کنند.

در نتیجه، اگر هر کشور دیگری برای کره جنوبی و به زبان کره ایی لهجه جنوبی، رسانه ای راه اندازی کند قطعاً بی فایده است زیرا هر آنچه از حوادث مثبت و منفی، مخاطب کره جنوبی نیاز داشته باشد رسانه های همین کشور تولید و پخش می کنند و چیزی نمی ماند تا رسانه دیگر کشورها به آن پردازند.

کشورهای آمریکا، انگلیس، فرانسه، آلمان، کانادا و استرالیا به میزان زیادی این ویژگی را دارند. در مقابل، کشورهای روسیه، چین، عربستان سعودی، امارات، کوبا و بحرین در دسته دوم قرار می گیرند. همه این کشورها در زمان بروز خبرهای منفی در کشورشان، رسانه هایشان یا سکوت می کنند یا با تأخیر زیاد، ناقص و مبهم وارد پوشش خبری می شوند یا دست به فعالیت تبلیغاتی سیاسی می زنند. این وضعیت، آسیب بزرگی است که مانع از شکل گیری رسانه حرفه ای و قوی می شود.

رضا غبیشاوی / منبع: عصر ایران

افزون بر یک میلیون و ۶۶۰ هزار نفر وارد قشم شدند

مدیر میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری سازمان منطقه آزاد قشم از ورود یک میلیون و ۶۶۰ هزار و ۲۵۱ گردشگر به این جزیره جهانی در بازه زمانی چهار ماهه نخست امسال خبر داد.

ابراهیم رستم گورانی مدیر میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری سازمان منطقه آزاد قشم سه‌شنبه ۲۳ مرداد با بیان این مطلب، اظهار کرد: از اول فروردین تا پایان تیر ماه امسال این تعداد گردشگر از سه مسیر دریایی، هوایی و زمینی وارد جزیره قشم شدند.

گورانی با اشاره به اینکه در مدت مشابه سال گذشته یک میلیون و ۴۹۹ هزار و ۶۵ گردشگر به قشم سفر کرده بودند، افزود: مقایسه آماري نشان می‌دهد در چهار ماهه اول امسال ۱۶۱ هزار و ۱۸۶ گردشگر بیشتر از مدت مشابه سال قبل به این جزیره سفر کرده‌اند.

به گفته مدیر میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری سازمان منطقه آزاد قشم، افزایش ۱۰.۷۵ درصدی سفرهای امسال گردشگران به قشم، نوید بخش ادامه روند سفرها در ماه‌های پیش رو دارد.

جزیره قشم به عنوان بزرگترین جزیره خلیج فارس با ظرفیت‌های بی‌نظیر و کم نظیر گردشگری طبیعی از جمله طولانی‌ترین غار نمکی جهان، خلیج دلفین‌ها، جزایر ناز، تنگه و دره چاهکوه، سایت تخم‌گذاری لاک پشت‌های پوزه عقابی، دره ستاره‌ها، جنگل دریایی حرار، بام قشم، بادگیرها و چاه‌های تلا، لاق‌ت، سواحل زیبا، امکانات ورزش‌های آبی و ساحلی و هوایی در جنوب ایران واقع شده است.

منطقه آزاد قشم

باسمه تعالی
آگهی تغییرات شرکت
شناور سازی مهر میلاد قشم
(سهامی خاص)
به شماره ثبت ۱۸۹۸ و شناسه ملی
۱۰۸۶۱۵۱۴۲۹۷

برابر صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۶/۱۲/۱۴۰۲ شرکت مزبور به واسطه مورخ ۲۱/۱۲/۱۴۰۲ که در تاریخ ۲۴/۰۴/۱۴۰۳ از لحاظ واریز هزینه‌های ثبتی و امضای ذیل داتر ثبت تکمیل گردیده است:
موضوع فعالیت مندرج در ماده ۲ اساسنامه به شرح ذیل افزایش و اصلاح یافت:
ایجاد و اداره مجموعه فرهنگی ورزشی در منطقه آزاد قشم و انجام کلیه عملیات مرتبط طبق مجوز فعالیت اقتصادی شماره ۹۳۴ مورخ ۱۵/۱۲/۱۴۰۲ سازمان منطقه آزاد قشم. صادرات، واردات و فروش کالا و انجام کلیه عملیات مرتبط طبق مجوز فعالیت اقتصادی شماره ۷۵۶ مورخ ۱۲/۱۰/۱۳۹۴ سازمان منطقه آزاد قشم.

رویا زاهدنی
رییس اداره ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی منطقه آزاد قشم
تبصره: با عنایت به اینکه درج آگهی در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران شرط اصالت این آگهی می‌باشد مستفاد از ماده ۱۰ ضوابط ثبت شرکت و مالکیت‌های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری صنعتی، شرکت مکلف است ظرف مهلت مقرر حداکثر در روز از تاریخ صدور این آگهی با حضور در اداره ثبت شرکت‌های سازمان منطقه آزاد قشم نسبت به درج آگهی فوق در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران اقدام نماید در غیر این صورت هیچگونه مسئولیتی متوجه این اداره نمی‌باشد.

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیس شده اند

ادامه از صفحه قبل

مطبوعات واجید چه ویژگی‌هایی باید باشند که حمایت مخاطبان را بدست آورند؟

دولت باشد و چه حمایت خوانندگان یا به قول شما مخاطبان، موافق نیست، بلکه نگاه من به مطبوعات یک نگاه تعاملی است. یعنی. مثلاً در ژاپن روزنامه آساهی روزانه با ۱۱ میلیون نسخه تیراژ منتشر می‌شود. فکر می‌کنید خوانندگان این روزنامه برای حمایت از آن مبادرت به خرید این روزنامه می‌کنند؟ اصلاً این طور نیست، تک آن ۱۱ میلیون ژاپنی که هر روز بطور منظم و بموقع یا از نزدیک ترین سوپرمارکت یا باجه مطبوعات آن را تهیه می‌کنند یا اینکه در چرخه دقیق ابونمان این روزنامه در منزل یا محل کار به دست آنها می‌رسد، نیازهای واقعی خود را در این روزنامه می‌بینند که آن را می‌خرند، اگر مطالب این روزنامه با نیازهای خوانندگان همخوانی نداشت، بعید است در جامعه ای مانند جامعه ژاپن روزنامه آساهی بتواند دوام بیاورد.

مطبوعات چه نقشی در کم کردن فاصله روشنفکران و توده های مردم می‌توانند ایفا کنند؟

سطور بالا برشمردم، خودش یک روشنفکر هم است، یعنی همانطور که یک روشنفکر با اندیشمندی و اندیشه ورزی دغدغه صلاح و رفاه جامعه و مردم را دارد، یک روزنامه نگار حرفه ای نیز به عنوان یک اندیشمند این دغدغه را دارد. اما اینکه روزنامه نگاران از طریق مطبوعات، روشنفکران و توده ها را به یکدیگر نزدیک بکنند و به قول معروف آنها را آشتی بدهند، من خود شخصا این گزاره را قبول ندارم، چرا که یک روشنفکر واقعی هرگز از توده ها جدا نبوده و نیست و کسانی که با اتهام زدن به روشنفکران آنها را بیگانه از رنج و آلام توده ها می‌دانند در واقع از نقش آگاهی بخش روشنفکران در هراسند و در تلاشند تا آنها را در نزد توده ها بدنام کنند.

روزنامه نگاران اگر بتوانند این تلاش ها را از طریق تولید و انتشار انواع محصولات رسانه ای خنثی کنند بزرگ ترین خدمت را هم به روشنفکران هم به توده ها انجام داده اند.

مطبوعات چه نقشی در نقد سنت ها و پیش بردن جامعه به سمت جامعه ای مدرن دارند؟

مهم ترین نقش را می‌توانند داشته باشند، یعنی همانطور که گفتیم روزنامه نگاران به عنوان اندیشمندان جامعه نمی‌توانند شاهد رواج تفکرات و عقایدی در جامعه باشند که با عقلانیت در تضاد باشد، بنابراین نقد و روشنگری در خصوص اینگونه تفکرات و عقاید که غالباً هم در قالب هایی مانند سنت ها و باورها در نزد برخی از افراد جامعه نهادینه شده است، از وظایف ذاتی روزنامه نگاران است و قاعدتاً اینگونه نقدها و روشنگری ها راه را برای حرکت این افراد و کل جامعه به سوی عقلانیت و ساختن جامعه ای مدرن بر پایه علم و تجربه هموار خواهد کرد.

آموزش شرط لازم کار مطبوعات و روزنامه نگاران است، اما کافی نیست. همانطور که تجربه هم لازم است و کافی به روشنی می‌تواند مقصود نیست. بدون آموزش کسی در این عرصه موفق نمی‌شود و بدون تجربه هم، همین طور است. شما که هم آموزش

همانطور که یک روشنفکر با اندیشمندی و اندیشه ورزی دغدغه صلاح و رفاه جامعه و مردم را دارد، یک روزنامه نگار حرفه ای نیز به عنوان یک اندیشمند این دغدغه را دارد

دیده آید و هم انبانی از تجربه هستید و کوله باری از تجربه اندوخته آید، و بواقع می‌توان گفت که: کار عملی با کار نظری، توأمان ثمربخش خواهد بود و نتیجه خواهد داد. «در مورد این اظهار نظر اینجانب اگر ممکن است، نظرات خود را بیان کنید.

حالا که صحبت آموزش و تجربه را کردید بگذارید کمی درباره تلفیق این دو در مورد خودم که جنابعالی اشاره کردید توضیح بدهم و به نظرات شما هم در این خصوص بپردازم.

من در سال ۱۳۶۲ زمانی که دانشجوی سال دوم رشته مترجمی زبان انگلیسی بودم با شرکت در فراخوان همکاری روزنامه اطلاعات به عضویت هیات تحریریه این روزنامه در تهران درآمدم و به مدت چهارسال به عنوان خبرنگار اقتصادی و سیاسی در این روزنامه کار کردم و در سال ۱۳۶۸ بعد از فارغ التحصیلی از دانشگاه و پایان خدمت سربازی نیز با شرکت در آزمون استخدام روزنامه کیهان رسماً در هیات تحریریه این روزنامه به عنوان گزارشگر مشغول کار شدم و در سال ۱۳۷۱ همزمان با اشتغال در کیهان در آزمون کنکور فوق لیسانس رشته علوم ارتباطات دانشگاه علامه طباطبایی قبول و در سال ۱۳۷۴ فارغ التحصیل شدم.

من همانطور که کار روزنامه نگاری را بطور عملی در این دو روزنامه بزرگ آن زمان در کنار بزرگان روزنامه نگاری کشور مانند دکتر محمد مهدی فرقانی، دکتر یونس شکرخواه، فریدون صدیقی، منصور سعدی و مینو بدیعی در کیهان تجربه کردم، دانش روزنامه نگاری را نیز در معتبرترین دانشگاه کشور که دوره های فوق لیسانس و دکتری رشته روزنامه نگاری را برای اولین بار در کشور تاسیس کرد، در نزد اساتید برجسته روزنامه نگاری از جمله مرحوم دکتر کاظم معتمد نژاد و همچنین دکتر نعیم بدیعی و دکتر مهدی محسنیان راد فرا گرفتم.

البته همانطور که شما هم به درستی اشاره کردید هیچکدام از این دو یعنی تجربه و تخصص به تنهایی برای روزنامه نگاری کافی نیست و دوستانی که علاقه به فعالیت حرفه ای در این عرصه دارند باید بدانند که صرف ورود به این عرصه و داشتن تجربه کار در یک نشریه کفایت نمی‌کند، همانطور که صرف داشتن مدرک دانشگاهی در رشته روزنامه نگاری هم کفایت نمی‌کند. تلفیق این دو، مطلوب ترین شرایط را برای کسی که می‌خواهد روزنامه نگار حرفه ای شود، می‌تواند فراهم کند و البته خصوصیات و قابلیت های فردی مورد نیاز را هم که قبلاً به تفصیل برشمردم باید به این شرایط اضافه کنیم.

.....ادامه از صفحه

۱۱ دانش آموز قشمی به مرحله کشوری جشنواره نوجوان خوارزمی راه یافتند

مدیر آموزش و پرورش شهرستان قشم گفت: ۱۱ دانش آموز برگزیده استانی و منتخب کشور در محورهای مختلف دهمین دوره جشنواره نوجوان خوارزمی از این شهرستان به مسابقات کشوری راه یافتند.

حسین رنجبر گلشوری روز چهارشنبه در گفت و گو با خبرنگار ایرنا، افزود: ۱۱ دانش آموز مقطع متوسطه اول این شهرستان مرزی امسال در رشته دهمین دوره مسابقات جشنواره نوجوان خوارزمی در گرایش های استانی رتبه های اول تا سوم را کسب کردند.

وی ادامه داد: این دانش آموزان در محورها و رشته های «ریاضی، زبان و ادبیات فارسی، علوم آزمایشگاهی، زبان های خارجی، مناظره علمی و دست سازه» به رتبه های برتر استانی دست یافتند.

مدیر آموزش و پرورش شهرستان قشم توضیح داد: مبینا میرزایی، نسرین کوهستانی و فاطمه بختیاری در محور ریاضی، ستایش احمدی و تینا امیری در فعالیت های آزمایشگاهی، فاطمه زهرا حامدی و آیدا زاهدی در مناظره علمی و آیدا زبانی در زبان و ادبیات فارسی از شهرستان قشم در این جشنواره علمی با نمرات برگزیده سایر استان ها رقابت می‌کنند.

رنجبر گلشوری اضافه کرد: همچنین مژگان فرشیدی و ریحانه ملاحمادی در محور زبان انگلیسی و امیرعباس سالمی زاده در دست سازه از این شهرستان مرزی از دیگر نمایندگان استان هرمزگان در این رقابت ملی هستند.

منطقه آزاد قشم

باسمه تعالی
آگهی تغییرات شرکت نگین
الکترونیک سبز قشم
(با مسئولیت محدود)
به شماره ثبت ۲۰۱۴ و شناسه ملی
۱۰۸۶۱۵۱۴۳۱۶

برابر صورتجلسه هیات مدیره مورخ ۰۴/۱۴/۱۴۰۳ شرکت مزبور به واسطه مورخ ۱۲/۰۴/۱۴۰۳ که در تاریخ ۲۷/۰۴/۱۴۰۳ از لحاظ مستندات ثبتی و امضای ذیل دفتر ثبت تکمیل گردیده است:
مرکز اصلی شرکت مندرج در ماده ۳ اساسنامه در قشم به نشانی: میدان امام قلی خان - بازار سیمرغ (مجمع تجاری سیمرغ) - طبقه اول - پلاک ۲۹ - کد پستی ۷۹۵۱۶۱۳۴۷۷ تغییر و اصلاح یافت.

رویا زاهدنی
رییس اداره ثبت شرکتها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی منطقه آزاد قشم

تبصره: با عنایت به اینکه درج آگهی در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران شرط اصالت این آگهی می‌باشد مستفاد از ماده ۱۰ ضوابط ثبت شرکت و مالکیت‌های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری صنعتی، شرکت مکلف است ظرف مهلت مقرر حداکثر ده روز از تاریخ صدور این آگهی با حضور در اداره ثبت شرکت‌های سازمان منطقه آزاد قشم نسبت به درج آگهی فوق در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران اقدام نماید. در غیر اینصورت هیچگونه مسئولیتی متوجه این اداره نمی‌باشد.

سیمان قشم به ۶ کشور دنیا صادر می شود

مدیرعامل شرکت سیمان قشم گفت: روزانه یک هزار تن سیمان و یک هزار تن کلینکر در این کارخانه تولید و به بازارهای داخلی و نیز ۶ کشور جهان صادر می شود.

ابراهیم عبدی روز چهارشنبه در گفت و گو با خبرنگار ایرنا اظهار کرد: اکنون محصولات این کارخانه به کشورهای امارات، کویت، سومالی، عمان، سریلانکا و هند صادر می شود و بخش عظیمی از نیاز شهرستان قشم را تامین می کند.

وی ادامه داد: به طور میانگین هر ساله ۱۲۰ تا ۱۵۰ هزار تن از سیمان های تولید شده این کارخانه در داخل جزیره قشم مصرف می شود و ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار تن سیمان و کلینکر تولیدی نیز برای صادرات به خارج از کشور تخصص می یابد.

مدیرعامل شرکت سیمان قشم توضیح داد: نزدیک بودن به بندرهای جنوبی کشور و کشورهای حاشیه خلیج فارس از ویژگی های منحصر به فرد شرکت سیمان قشم محسوب می شود. عبدی اضافه کرد: کارخانه سیمان قشم به عنوان واحد نمونه کیفی کشور با ایجاد اشتغال برای ۲۵۰ نفر به صورت مستقیم، فعالیت خود را از سال ۱۳۸۴ آغاز کرد و هشت سال متوالی به عنوان واحد نمونه کیفی استان هرمزگان، ۹ سال به عنوان واحد نمونه صادر کننده محصول استان هرمزگان شناخته و یک سال موفق به دریافت نشان برتر مدیریت کنترل کیفیت کشور شده است.

وی گفت: در این کارخانه سیمان تیپ ۲، تیپ پنج، بلین بالا، لو الکالی و سیمان با مقاومت بالا تولید می شود.

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیس شده اند

ادامه از صفحه قبل

تاریخچه ای از آموزش روزنامه نگاری یا گزارشگری و... را بصورت خلاصه بیان کنید.

آموزش روزنامه نگاری در کشور ما با احساس مسئولیت مدیران موسسه کیهان در دوره شاه آغاز شد. به این صورت که در سال ۱۳۴۳ شمسی موسسه کیهان به منظور تقویت هیات تحریریه نشریات خود و به عنوان یک اقدام آزمایشی کشوری، با کوشش دکتر کاظم معتمدنژاد و همکاری دکتر ابوالقاسم منصفی، یک «دوره آموزش عالی روزنامه نگاری» برگزار کرد.

موفقیت این تجربه جدید، مدیر مؤسسه کیهان را تشویق کرد تا برای تأسیس دانشکده مورد نظر و تربیت نیروی انسانی متخصص وسایل ارتباط جمعی در سطح کشور، از شورای مرکزی دانشگاهها که در آن زمان و پیش از تأسیس وزارت علوم و آموزش عالی، در وزارت فرهنگ وقت (وزارت آموزش و پرورش کنونی) مستقر بود، موافقت کسب کند.

شورای مرکزی دانشگاهها پس از چندین ماه بحث و بررسی، سرانجام در بهمن ماه ۱۳۴۵ شمسی، با واگذاری امتیاز تأسیس «موسسه عالی مطبوعات و روابط عمومی» به روزنامه کیهان موافقت کرد و این مؤسسه از پاییز سال بعد با پذیرش دانشجو در دوره های لیسانس روزنامه نگاری، روابط عمومی و تبلیغات، فیلمبرداری، عکاسی و ترجمه فعالیت خود را آغاز کرد و در خرداد ۱۳۵۰ شمسی و همزمان با پایان تحصیلات دوره لیسانس نخستین دانشجویانش، نام آن به «دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی» تغییر یافت.

این دانشکده، از زمان تأسیس، با «مرکز بین المللی آموزش عالی روزنامه نگاری» یونسکو در دانشگاه استراسبورگ فرانسه، همکاری نزدیک داشت و برخی از بنیانگذاران و همکاران آن، قبلاً در دوره های آموزشی و سمینارهای این مرکز شرکت کرده بودند.

تحت تأثیر این سوابق و شرایط بود که اولین «دوره آموزش عالی روزنامه نگاری» ایران، بیش از ۶۰ سال پیش به عنوان نخستین گام ایجاد «دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی» در مهر ماه ۱۳۴۳، به وسیله پروفیسور «ژاک لئوته»، رییس وقت مرکز بین المللی آموزش عالی روزنامه نگاری دانشگاه استراسبورگ، در محل گروه مطبوعاتی کیهان در تهران افتتاح شد و پس از آن نیز بین دانشکده مذکور و مرکز اخیر و هم چنین یونسکو، همکاری های آموزشی و پژوهشی هم چنان ادامه یافت.

اما پس از آغاز انقلاب فرهنگی در سال ۱۳۵۹ و تعطیلی دانشگاهها، فعالیت آموزشی دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی نیز متوقف شد و در سال ۱۳۶۱، همزمان با تدوین برنامه های جدید برای بازگشایی دانشگاهها از سوی ستاد انقلاب فرهنگی، دانشکده ای علوم ارتباطات اجتماعی عملاً منحل شد.

روند بعدی آموزش روزنامه نگاری در ایران به ایجاد دوره های تازه لیسانس علوم ارتباطات اجتماعی با دو شاخه روزنامه نگاری و روابط عمومی در دانشگاه علامه طباطبایی و تأسیس دوره های فوق لیسانس (در سال ۱۳۶۹) و دکترای علوم ارتباطات (در سال ۱۳۷۵) در همان دانشگاه برمی گردد که به بازگشایی دانشکده مستقل علوم ارتباطات با سه رشته روزنامه نگاری، روابط عمومی و مطالعات ارتباطی و فن آوری اطلاعات در سال ۱۳۸۳ منتهی شد.

دوره های آموزش روزنامه نگاری هم بطور رسمی و مستمر توسط دفتر مطالعات و برنامه ریزی رسانه های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از سال ۱۳۸۳ شروع شد که علاوه بر برگزاری دوره های آموزشی کوتاه مدت روزنامه نگاری و گرافیک مطبوعاتی در قالب دو نیمسال تحصیلی در تهران نسبت به برگزاری دوره های فشرده استانی برای آموزش علمی و افزایش توان حرفه ای کادر تحریریه نشریات شهرستانها، خبرگزاریها، نمایندگان دفاتر

من شخصا آموزش روزنامه نگاری را چه در دانشگاه ها و چه به صورت دوره ای توسط وزارت ارشاد خیلی مثمر ثمر و در راستای تقویت فهم خبر و شم خبری خبرنگاران نمی دانم

روزنامه های کثیرالانتشار و کارکنان ادارات روابط عمومی اقدام می کنند.

هدف آموزش روزنامه نگاری «تقویت فهم خبر و شم روزنامه نگاران» است. امروزه هدف از برگزاری دوره های آموزشی چه در تهران و چه در شهرستانها، تقویت فهم خبر و شم خبری خبرنگاران است. دلیل اصلی ناکارآمد بودن این نوع آموزش نیز به نظر من روش و شیوه آموزش است. البته سطح کیفی مدرسان این رشته مخصوصاً در برخی از دانشگاهها از یک طرف و انگیزه یادگیری دانشجویان و خبرنگاران از طرف دیگر در اثر گذاری این نوع آموزش نقش مهمی دارند.

من شخصا آموزش روزنامه نگاری را چه در دانشگاهها و چه به صورت دوره ای توسط وزارت ارشاد خیلی مثمر ثمر و در راستای به قول شما تقویت فهم خبر و شم خبری خبرنگاران نمی دانم. دلیل اصلی ناکارآمد بودن این نوع آموزش نیز به نظر من روش و شیوه آموزش است. البته سطح کیفی مدرسان این رشته مخصوصاً در برخی از دانشگاهها از یک طرف و انگیزه یادگیری دانشجویان و خبرنگاران از طرف دیگر در اثر گذاری این نوع آموزش نقش مهمی دارند.

طبیعی است مباحث مهمی مانند خبرنگاری، گزارش نویسی، مصاحبه و مانند اینها که با توجه به گستردگی و پیچیدگی مقوله خبر و کلا رسانه، یادگیری آنها نیاز به تمرین، ممارست، پرکاری و تجربه عملی در یک پروسه زمانی متناسب دارد، با گذراندن تعدادی واحد درسی دانشگاه، با توجه به کاهش شدید کیفیت آموزشها در دانشگاهها یا دوره های چند روزه که در آنها نیز کیفیت آموزش اغلب تابعی از فعل و انفعالات سیاسی است، نمی توان یاد گرفت.

این که می پرسید چکار باید کرد که این آموزشها نیاز مطبوعات امروز ایران را پاسخگو باشند، می توانم فقط بگویم که چون رقابت سالم و منطقی برای جذب مخاطب در میان مطبوعات امروز ایران نیست، در نتیجه دغدغه ارتقاء کیفیت تولیدات رسانه ای را هم ندارند و به تبع آن آموزش پرسنل هم برای آنها در اولویت نیست.

اما بطور کلی من معتقدم آموزش روزنامه نگاری باید مانند اکثر دانشگاه های معتبر جهانی، استاد محور باشد به این معنی که در هر دانشگاه یا در هر منطقه، افرادی که از نظر سابقه کاری و تخصصی به سطح قابل قبولی از نظر کمیته های مستقل روزنامه نگاری رسیده باشند، مسئولیت آموزش داوطلبان واقعی را که آن هم باید توسط این کمیته ها تایید شده باشند، بعهده بگیرند و شرایط اجرای آموزشها نیز توسط این کمیته ها تعیین و تامین شود. این سیکل اگر در هر جامعه ای برقرار شود، بطور قطع نتایج خوبی دربر خواهد داشت.

ادامه در صفحه آخر

قشم، دروازه تمدن ایرانی در خوب است

مدیرعامل منطقه آزاد قشم: به گزارش اداره اطلاع رسانی و روابط عمومی آموزش و پرورش استان هرمزگان، عادل پیغامی مدیرعامل منطقه آزاد قشم، در نشست اعضای شورای معاونین و روسای مناطق ۲۳ گانه آموزش و پرورش استان هرمزگان اظهار داشت: جزیره قشم با توجه به جغرافیای خاص، تاریخی و راهبردی خود، ظرفیت های زیادی برای توسعه دارد. ما در منطقه آزاد قشم برنامه های گسترده ای برای بهبود زیرساخت های آموزشی در دست اجرا داریم و بودجه عمرانی این منطقه به طور چشمگیری افزایش یافته است. این امر نشان دهنده تعهد ما به ارتقای زیرساخت های آموزشی است.

وی افزود: آموزش و پرورش نقشی کلیدی در ارتقای جغرافیای انسانی این منطقه دارد و تلاش داریم تا با همکاری نهادهای مرتبط، کمبودها و غفلت های گذشته را جبران کنیم. قشم به عنوان دروازه تمدن ایرانی در جنوب، اهمیت زیادی در فرهنگ و تاریخ کشور دارد و باید این نقش برجسته را در آموزش و پرورش نیز منعکس کنیم.

پیغامی در ادامه اعلام کرد: برای بهره برداری از ظرفیت های آموزشی و ایجاد اردوگاه های دانش آموزی در جزیره، آمادگی کامل داریم و از همکاری با شهرستان های استان برای ایجاد یک پروژه کنسرسیومی در این زمینه استقبال می کنیم. این پروژه می تواند به تقویت زیرساخت های آموزشی و ایجاد فرصت های بیشتر برای دانش آموزان منجر شود.

وی همچنین به اهمیت نقش قشم در توسعه ایران فرهنگی اشاره کرد و گفت: قشم به دلیل ارتباطات تاریخی با مناطق مختلف جهان، از جمله آفریقا و هند، دارای ژن بین المللی است که باید در برنامه ریزی های آموزشی و فرهنگی مورد توجه ویژه قرار گیرد.

منطقه آزاد قشم

باسمه تعالی
آگهی تغییرات شرکت لادار تباط قشم (سهامی خاص)

به شماره ثبت ۳۶۳۷ و شناسه ملی ۱۴۰۰۳۰۷۶۶۱۵

برابر صورتجلسه هیات مدیره مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۱۰ شرکت مزبور به واسطه مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۱۱ که در تاریخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۴ از لحاظ واریز هزینه های ثبتی و امضای ذیل دفاتر ثبت تکمیل گردیده است: شعبه شرکت در استان مازندران - شهر ساری - بلوار پاسداران - ابتدای ۲۰ متری شهید آملی - ساختمان بیژن - طبقه ۲- کد پستی ۴۸۱۵۸۳۰۰۸ انتقال یافت.

رویا زاهدنیا رییس اداره ثبت شرکت ها و مالکیت های صنعتی و معنوی منطقه آزاد قشم

تبصره: با عنایت به اینکه درج آگهی در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران از شرط اصالت این آگهی می باشد، مستفاد از ماده ۱۰ ضوابط ثبت شرکت و مالکیت های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری صنعتی شرکت مکلف است ظرف مهلت مقرر حداکثر ده روز از تاریخ صدور این آگهی یا حضور در اداره ثبت شرکت های سازمان منطقه آزاد قشم نسبت به درج آگهی فوق در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران اقدام نماید. در غیر این صورت هیچگونه مسئولیتی متوجه این اداره نمی باشد.

منطقه آزاد قشم

باسمه تعالی
آگهی تغییرات شرکت فرا پترو سازان انرژی قشم (سهامی خاص)

به شماره ثبت ۵۹۷۵ و شناسه ملی ۱۴۰۰۶۹۴۷۷۲۸

برابر صورتجلسه مجمع عمومی عادی مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۰۲ به واسطه مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۰۲ که در تاریخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۳ از لحاظ واریز هزینه های ثبتی و امضای ذیل دفاتر ثبت تکمیل گردیده است:

۱ - صورت های مالی شامل صورت سود و زیان، صورت وضعیت مالی شرکت و یادداشتهای همراه برای سال مالی منتهی به ۱۴۰۱/۱۲/۲۹ به تصویب رسید.
۲ - موسسه ارقام نگر آریا به سمت حسابرس و بازرس قانونی و موسسه حسابرسی اطمینان بخش و همکاران به سمت بازرس علی البدل برای سال مالی منتهی به ۱۴۰۲/۱۲/۲۹ انتخاب گردیدند.
۳ - روزنامه کثیرالانتشار دنیای اقتصاد جهت درج آگهی های شرکت تعیین گردید.

رویا زاهدنیا رییس اداره ثبت شرکت ها و مالکیت های صنعتی و معنوی منطقه آزاد قشم

تبصره: با عنایت به اینکه درج آگهی در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران شرط اصالت این آگهی می باشد، مستفاد از ماده ۱۰ ضوابط ثبت شرکت و مالکیت های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری صنعتی، شرکت مکلف است ظرف مهلت مقرر حداکثر ده روز از تاریخ صدور این آگهی یا حضور در اداره ثبت شرکت های سازمان منطقه آزاد قشم نسبت به درج آگهی فوق در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران اقدام نماید. در غیر این صورت هیچگونه مسئولیتی متوجه این اداره نمی باشد.

ادای رسالتی که برای خودش قائل است، انجام می دهد.

معمولا دوران جذاب مطبوعات ایران را به **ترکن ویار** چند دوره زیر تقسیم بندی می کنند:
الف) دوره مشروطه اول، سال های از دوره مشروطه دوم،
ب) دوره بعد از شهریور ۲۰
ج) دوره اوایل دهه ۳۰
د) دوران اوایل انقلاب ۵۷
ه) دوران سال های ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸
و) اگر با این تقسیم بندی موافقتی، در مورد این دوران های مطبوعاتی ایران نظری تحلیلی دارید، بفرمائید.

چون غیر از دو دوران اخیر، بنده در بقیه دوره ها حضور نداشتم، قاعدتا اگر هم بخواهم درباره آنها تحلیلی بدهم باید به منابع تاریخی مراجعه کنم و تحلیل های ارائه شده توسط دیگران را باید تکرار کنم که چندان مقبول خاطر من نیست، اما درباره دو دوره اوایل انقلاب سال ۵۷ و دوره سال های ۷۷ تا ۷۸ که شما مطرح کردید، فکر می کنم در پاسخ به سئوالات ۱۲ و ۱۹ به تفصیل بیان کردم و دیگر اجازه بدهید که اینجا تکرار نکنم.

پیام و ختم کلام آخر؟
برای پیام فکر نمی کنم با **ترکن ویار** این کثرت و وسعت پرسش های شما که هم هوشمندانه و هم بجا طرح کردید، جایی باقی مانده باشد و کلام آخر هم این است که از شما بزرگواران مدیرمسئول و سردبیر نشریه وزین **ترکن ویار** از صمیم قلب تشکر می کنم بخاطر زحماتی که کشیدید و زمینه این گفت و گوی مفصل را فراهم کردید و امیدوارم مجموعه مطالب این گفت و گو مورد توجه خوانندگان فرهیخته این نشریه قرار بگیرد.

گفت و گو مدیرمسئول و سردبیر ماهنامه «ترکن دیار» با تاج محمد کاظمی روزنامه نگار پیشکسوت ترکن گلستانی

مطبوعات در دنیا برای کنترل قدرت تاسیسی شده اند

چون رقابت سالم و منطقی برای جذب مخاطب در میان مطبوعات امروز ایران نیست، در نتیجه دغدغه از تقاضا کیفیت تولیدات رسانه ای را هم ندارند و به تبع آن آموزش پرسنل هم برای آنها در اولویت نیست

ره به جایی نخواهد برد.
نظر تان در مورد این ابیات چیست؟
« عاریت کس نپذیرفته ام / آنچه دلم گفت، گفته ام »
ترکن ویار بی مزد بود و منت / هر خدمتی که کرده ام...»
این ابیات را اگر به بحث خودمان یعنی روزنامه نگاری نسبت بدهیم، شاید بتوان گفت حال دل روزنامه نگاران حرفه ای و مستقل را بیان می کند، چرا که آنها نه اهل پخیه زدن و استفاده از کار دیگران و یا تقلید کردن از دیگران است بلکه آنچه که خودش، دلش و البته عقلش تشخیص می دهد را با تحقیق و راستی آزمایی انتشار می دهد و این کار را خدمتی بی منت می داند که آن را نه برای مزد و اجرت که برای

با توجه به درهم تنیدگی روزنامه نگاری و دیداری و شنیداری، ماموریت جدید مراکز آموزشی کوتاه مدت چه باید باشد؟

البته با پیشرفت های شگرف تکنولوژی های ارتباطی و عصر انفجار اطلاعات و قدرت نمایی بی چون و چرا شبکه های اجتماعی در فضای مجازی و این اواخر ورود هوش مصنوعی به عرصه فناوری های دیجیتال، تغییرات و بروز شدن ماموریت های مراکز آموزش روزنامه نگاری اجتناب ناپذیر است. این نوع مراکز در کشور ما همانطور که گفتیم چون ساختار دولتی و حکومتی دارند بطور قطع نمی توانند این تغییرات را بطور کامل بپذیرند و ممکن است برای خالی نبودن عریضه و حفظ ظاهر و البته بعضا از روی اجبار سعی کنند برخی قابلیت های جدید را بکار بگیرند و یا با مشابه سازی تلاش کنند به قول معروف از قافله عقب نمانند.

گرچه من معتقدم نسل های جدید بخاطر تسلط و احاطه به فناوری های دیجیتال و رشد فکری بسیار بالایی که دارند خیلی به این مراکز آموزشی سنتی علاقه ندارند و به قول معروف از این مراکز عبور کرده اند. کسانی هم که در این دوره ها شرکت می کنند بیشتر شاغلان رسانه ها هستند که اغلب در چارچوب وظایف اداری و بخاطر اخذ گواهینامه گذراندن دوره های آموزشی در این دوره ها شرکت می کنند.

بدیهی است در شرایط جدید اگر یک مرکز آموزش روزنامه نگاری مثلا خبرنویسی یا گزارش نویسی را صرفا در قالب سنتی یعنی تکست و عکس تدریس کند و به قالب های جدید مانند ویدیو، صوت و اینفوگرافی اهمیت ندهد و یا به امکانات و تسهیلات فوق العاده فضای مجازی برای جمع آوری دیتا و تنظیم و ویرایش آن در کلاس ها نپردازد،

منطقه آزاد قشمر

باسمه تعالی
آگهی تغییرات شرکت تعاونی مسکن کارکنان استاندارد قشمر
به شماره ثبت ۴۷۲۴ و شناسه ملی ۱۴۰۰۴۶۲۲۴۱۸ برابر صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۰۷/۱۱/۱۴۰۳ شرکت مزبور به واسطه مورخ ۱۳/۱۲/۱۴۰۲ که طی نامه شماره ۷۶۲ اتاق مورخ ۰۹/۱۲/۱۴۰۲ به تأیید اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرستان قشمر رسیده است و در تاریخ ۲۳/۰۴/۱۴۰۳ از لحاظ ریز هزینه های ثبتی و امضای ذیل دفتر ثبت تکمیل گردیده است:
۱- اساسنامه جدید شرکت مشتمل بر ۷۸ ماده و ۶۳ تبصره به تصویب رسید.
۲- تعداد اعضای هیات مدیره مندرج در ماده ۲۱ اساسنامه از سه نفر به پنج نفر و اعضای علی البدل از دو نفر به سه نفر تغییر و اصلاح یافت.
۳- مدت تعاونی شرکت مندرج در ماده ۶ اساسنامه به مدت ۵ سال تمدید گردید.
رویا زاهدنیا
رئیس اداره ثبت شرکتها و مالکیت های صنعتی و معنوی منطقه آزاد قشمر
تبصره: با عنایت به اینکه درج آگهی در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران شرط اصالت این آگهی می باشد مستفاد از ماده ۱۰ ضوابط ثبت شرکت و مالکیت های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری صنعتی شرکت مکلف است ظرف مهلت مقرر در احکام صادره روز از تاریخ صدور این آگهی با حضور در اداره ثبت شرکت های سازمان منطقه آزاد قشمر نسبت به درج آگهی فوق در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران اقدام نماید در غیر این صورت هیچگونه مسئولیتی متوجه این اداره نمی باشد.

منطقه آزاد قشمر

باسمه تعالی
آگهی تاسیس شرکت تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قشمر
خلاصه شرکتنامه و اساسنامه شرکت تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قشمر که طی نامه شماره ۱۸۸ اتاق در تاریخ ۱۴۰۳۰۴۰۸ به تأیید اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرستان قشمر رسیده است و در تاریخ ۱۴۰۳۰۴۰۲۷ تحت شماره ۷۷۴۸ و شناسه ملی ۱۴۰۱۳۵۵۴۵۶۹ در این اداره به ثبت رسیده است برای اطلاع عموم در روزنامه رسمی و کثیرالانتشار آگهی می شود:
(۱) موضوع فعالیت شرکت: ایجاد و اداره تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قشمر طبق مجوز فعالیت اقتصادی شماره ۹۲۲ مورخ ۱۴۰۲۰۱۲۰۱۵ از سازمان منطقه آزاد قشمر تهیه مواد اولیه کالاها و خدمات و وسایل و ابزار و دیگر نیازمندی های عمومی اعضا با رعایت قوانین و مقررات قانونی و فروش آن به صورت عمده و خرده، ایجاد فروشگاه مجازی و فیزیکی در حوزه عملیات شرکت و شعب یا دفاتر نمایندگی، اخذ وام قرض الحسنه و سایر تسهیلات اعتباری از منابع بانکی و دیگر مؤسسات مالی اعتباری و اشخاص حقیقی و حقوقی دیگر و تأمین نتخواه لازم با انعقاد عقود اسلامی، اخذ کمک و هدایای نقدی و غیر نقدی از دولت، اشخاص حقیقی یا حقوقی و سایر نهادها، تودیع وجوه به حساب سپرده بلند مدت و کوتاه مدت در بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری، ارائه خدمات آموزشی مورد نیاز کارکنان در زمینه های تعاونی شغلی فنی تخصصی و نظایر آن در صورت لزوم با هماهنگی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و مراجع ذربط دیگر و انتشار نشریات خبری در مورد فعالیت تعاونی و آشنا نمودن اعضا به اصول و آرمانهای تعاونی، همکاری با کارشناسان و بازرسان وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در انجام وظایف و اعمال اختیارات قانونی آن ایجاد درمانگاه بیمارستان، داروخانه مسجد کتابخانه باشگاههای ورزشی و تفریحی، نانوايي، رستوران، استراحتگاههای تابستانی و زمستانی، مهد کودک و انجام سایر خدمات مندرج در ماده ۷۹ قانون شرکت های تعاونی مصوب ۱۳۵۰ برای اعضا . سرمایه گذاری و خرید سهام اتحادیه های تعاونی و یا سایر شرکتها و مؤسسات عمومی، تعاونی و یا خصوصی، اعطای کمکهای نقدی و غیر نقدی به مؤسسات خیریه و آموزشی عام المنفعه. انجام سایر فعالیتهای مرتبط با اهداف شرکت.
تبصره ۱ - در صورتی که برای انجام هر یک از فعالیتهای موضوع تعاونی نیاز به اخذ مجوز از مراجع ذیصلاح قانونی باشد تعاونی مکلف به اخذ آن است. کلیه مفاد مندرج در بند فوق به تأیید مدیریت جذب سرمایه و بازاریابی رسیده است.
(۲) مدت شرکت: از تاریخ ثبت به مدت نامحدود.
(۳) مرکز اصلی شرکت: قشمر بخش مرکزی محله کوه ای بلوار معلم کوچه سایه پلاک ۰ - میدان تره بار شهرداری، طبقه همکف، کد پستی ۷۹۵۱۸۷۷۲۷۵ - دفتر شرکت تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قشمر
(۴) سرمایه شرکت: مبلغ ۲۰.۲۲۰.۰۰۰ ریال منقسم به ۱۱۱ سهم با نام ۲۰.۰۰۰.۰۰۰ ریالی که کلیه آن طی گواهی شماره ۳۶۰۴۰۳۷۳ مورخ ۱۴۰۲۰۱۲۰۲۳ بانک توسعه تعاون شعبه قشمر پرداخت گردیده است...
(۵) آقایان سعید امیری کیا به شماره ملی ۳۱۶۰۵۲۶۱۷۸ به سمت مدیر عامل و رئیس هیات مدیره، محمد محمدی به شماره ملی

منطقه آزاد قشمر

باسمه تعالی
آگهی تاسیس شرکت تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قشمر
خلاصه شرکتنامه و اساسنامه شرکت تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قشمر که طی نامه شماره ۱۸۸ اتاق در تاریخ ۱۴۰۳۰۴۰۸ به تأیید اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرستان قشمر رسیده است و در تاریخ ۱۴۰۳۰۴۰۲۷ تحت شماره ۷۷۴۸ و شناسه ملی ۱۴۰۱۳۵۵۴۵۶۹ در این اداره به ثبت رسیده است برای اطلاع عموم در روزنامه رسمی و کثیرالانتشار آگهی می شود:
(۱) موضوع فعالیت شرکت: ایجاد و اداره تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قشمر طبق مجوز فعالیت اقتصادی شماره ۹۲۲ مورخ ۱۴۰۲۰۱۲۰۱۵ از سازمان منطقه آزاد قشمر تهیه مواد اولیه کالاها و خدمات و وسایل و ابزار و دیگر نیازمندی های عمومی اعضا با رعایت قوانین و مقررات قانونی و فروش آن به صورت عمده و خرده، ایجاد فروشگاه مجازی و فیزیکی در حوزه عملیات شرکت و شعب یا دفاتر نمایندگی، اخذ وام قرض الحسنه و سایر تسهیلات اعتباری از منابع بانکی و دیگر مؤسسات مالی اعتباری و اشخاص حقیقی و حقوقی دیگر و تأمین نتخواه لازم با انعقاد عقود اسلامی، اخذ کمک و هدایای نقدی و غیر نقدی از دولت، اشخاص حقیقی یا حقوقی و سایر نهادها، تودیع وجوه به حساب سپرده بلند مدت و کوتاه مدت در بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری، ارائه خدمات آموزشی مورد نیاز کارکنان در زمینه های تعاونی شغلی فنی تخصصی و نظایر آن در صورت لزوم با هماهنگی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و مراجع ذربط دیگر و انتشار نشریات خبری در مورد فعالیت تعاونی و آشنا نمودن اعضا به اصول و آرمانهای تعاونی، همکاری با کارشناسان و بازرسان وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در انجام وظایف و اعمال اختیارات قانونی آن ایجاد درمانگاه بیمارستان، داروخانه مسجد کتابخانه باشگاههای ورزشی و تفریحی، نانوايي، رستوران، استراحتگاههای تابستانی و زمستانی، مهد کودک و انجام سایر خدمات مندرج در ماده ۷۹ قانون شرکت های تعاونی مصوب ۱۳۵۰ برای اعضا . سرمایه گذاری و خرید سهام اتحادیه های تعاونی و یا سایر شرکتها و مؤسسات عمومی، تعاونی و یا خصوصی، اعطای کمکهای نقدی و غیر نقدی به مؤسسات خیریه و آموزشی عام المنفعه. انجام سایر فعالیتهای مرتبط با اهداف شرکت.
تبصره ۱ - در صورتی که برای انجام هر یک از فعالیتهای موضوع تعاونی نیاز به اخذ مجوز از مراجع ذیصلاح قانونی باشد تعاونی مکلف به اخذ آن است. کلیه مفاد مندرج در بند فوق به تأیید مدیریت جذب سرمایه و بازاریابی رسیده است.
(۲) مدت شرکت: از تاریخ ثبت به مدت نامحدود.
(۳) مرکز اصلی شرکت: قشمر بخش مرکزی محله کوه ای بلوار معلم کوچه سایه پلاک ۰ - میدان تره بار شهرداری، طبقه همکف، کد پستی ۷۹۵۱۸۷۷۲۷۵ - دفتر شرکت تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قشمر
(۴) سرمایه شرکت: مبلغ ۲۰.۲۲۰.۰۰۰ ریال منقسم به ۱۱۱ سهم با نام ۲۰.۰۰۰.۰۰۰ ریالی که کلیه آن طی گواهی شماره ۳۶۰۴۰۳۷۳ مورخ ۱۴۰۲۰۱۲۰۲۳ بانک توسعه تعاون شعبه قشمر پرداخت گردیده است...
(۵) آقایان سعید امیری کیا به شماره ملی ۳۱۶۰۵۲۶۱۷۸ به سمت مدیر عامل و رئیس هیات مدیره، محمد محمدی به شماره ملی